

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.610.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 19 DE SETEMBRE DE 1930

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 539. TELEFON 14014

TALLERS D'IMPRESA: CARRER BARBARA, 11 I 12.—TELEFON 10603

La galleta
molt bona per a
la gent menuda i la
gent gran.
Nutritiva i
ben fregida.

PAQUET
UNA PESSETA

CRONICA

La legalitat que caldria

Malgrat de la revifalla molt sensible que la censura ha experimentat a Catalunya aquests darrers dies, sembla que el Govern està decidit a autoritzar la lliure manifestació del pensament escrit. Aquesta mesura normalitzadora ha suggerit al Tribunal Suprem una circular als fiscals de les Audiències, en la qual són donades unes instruccions sobre l'algament de la censura. La circular diu que substituït el règim d'exceptió mantingut tant de temps, creu oportú de recordar als encarregats d'aplicar la llei una obligació que per desús pot haver estat oblidada. El document estimula l'actuació dels fiscals perquè en restablir-se la normalitat tinguin present l'obligació d'imposar el respecte mutu entre els ciutadans i "la defensa de les institucions fonamentals on s'apuntala l'organització politico-social i la pau pública".

El recordatori és prou explícit perquè sigui possible dubtar de la intenció que l'ha inspirat. El Govern restableix la legalitat; això sembla un fet indiscutible que ha de mereixer l'aprovació decidida dels homes de bona voluntat. La legalitat, però, la determina i defineix el codi. El codi crea el delictiu; qualsevol acció o omissió no prevista en l'articulat de la llei, jurídicament, legalment, és com si no hagués estat realitzada. El que recorda la circular al·ludida és l'obligació que els fiscals, representants autoritzats de la llei, tenen de fer-la respectar i complir. És convenient, doncs, que tots els ciutadans sapiguin les figures de delictiu que el codi crea, si volem que el dret de cadascun pugui conviure amb el dret i la llibertat dels altres. I bé, doncs: una lleugera exploració del codi ens donarà el panorama de les possibilitats delictives dintre del règim actual. El Codi penal nou, redactat en plena dictadura, ha augmentat notablement les possibilitats de delictiu polític en crear figures que abans no existien o no es concretaven amb prou precisió. Amb motiu del decret que autoritza l'exhibició de banderes i emblemes regionals, publicàvem en aquestes mateixes pàgines, unes al costat de les altres, les disposicions del Codi penal nou i les de la llei de jurisdiccions referents als delictes que creava aquesta vergonyosa llei de casta. Cotejant-les, era inevitable descobrir la coincidència que s'hi establia; de fet, el codi nou recull no solament l'esperit d'aquesta llei, sinó que se n'apropia i sanciona totes les possibilitats delictives.

Aquesta és, doncs, la legalitat que avui es restableix. La circular del Suprem ho recorda d'una manera indefugible. Haurà cessat el règim que posava en mans del poder executiu la creació de delictes; la legalitat present, expressió dels sentiments d'aquella il·legalitat mantinguda per la pressió de disposicions coercitives, contindrà tot l'esperit, la concepció del dret i de la llibertat que animava el règim substituït. "El règim i les institucions fonamentals", com diu la circular, no hauran disposat mai d'una legalitat més propícia, i els fiscals, amants al recordatori que els ha estat tramès, posaran tota l'atenció a fer-la sentir. Per ara, podríem citar una sèrie de casos pràctics que demostren que aquesta excitació del zel no haurà estat inútil; la legalitat que el Govern normalitzador ofereix és ben perillosa; si el zel dels fiscals s'activa proporcionalment a les suggestions de la superioritat, els processos d'aquest ordre es produiran amb una profusió esferidora, perquè la generositat en establir figures de delictiu de caràcter polític del codi vigent és tan temible que el setanta-cinc per cent dels que escriuen per al públic difícilment podran evadir-se d'unes previsions que poden reduir a delictes els actes més legítims de l'esperit liberal. Celebrem la tornada a la legalitat; la legalitat, però, no tindrà l'elasticitat que la llibertat de pensament exigeix i el veritable concepte de ciutadania imposa mentre la llei de jurisdiccions subsisteix i el Codi penal s'excedeixi en la defensa de les institucions que, si per viure o actuar necessiten una defensa especial, vol dir que han mort en la consciència dels ciutadans.

CARLES CAPDEVILA

La desgraciada expedició polar d'Andrée

EL QUE CONTÉ EL DIARI DE STRINDBERG

La Premsa anglesa publica ja els primers extractes del diari de Strindberg, un dels membres de l'expedició Andrée, les restes de la qual han estat trobades a la Illa Blanca.

El diari comença des de la sortida de l'expedició, amb una descripció del viatge en globus des de la illa dels Danesos, a l'Espitzberg, el dia 11 de juliol fins que calgué ancorar damunt d'un illot de gel el 14, a dos quarts de vuit del vespre. Des d'aleshores el viatge fou cap al sud, a bord de l'illot flotant, i el diari conté un croquis de la deriva. El viatge en globus a penes durà tres dies amb les seves nits, mentre que el viatge pel gel quasi durà tres mesos. Immediatament després de baixar del globus els exploradors començaren a treballar en els trineus i en el gusó. El primer és fou mort el 19 de juliol i el 22 començà la marxa.

El dia 27 hagueren d'abandonar 180 quilos de bagatges i aleshores la càrrega de cada trineu fou de 140 k. El primer d'agost poderen fer vuit quilòmetres; el dia 2, però, només tres. El dia 11 passaren el paral·lel 82, però tot seguit trobaren una gran acumulació de glaços. La temperatura era, el 22, de set sota zero. El 7 de setembre arribaven al paral·lel 81 i el 12 hagueren de posar-se a racció de 400 grams de carn, 200 de "Mellin's Food" i 72 grams de pa per dia, per als tres, amb dues begudes, calentes diàries. Els quedaven 69 k. de provisions i amb això compten viure tres setmanes més, durant les quals esperaven trobar caça.

El 16 de setembre s'abandonà la idea d'anar més lluny, però el 17 descobriren la Illa Blanca i l'esperança renascé de tal manera que organitzaren un banquet artístic en un gel flotant a l'est de la terra. El menú era abundant: filet de foca i fetge de foca; cervell de foca i ronyons de foca, pa i mantega; pans de pessic amb panses amb jalea de gers, i amb els postres vi de Porto, un vi de 1836 present del rei de Suècia. Es begué a

FULL DE DIETARI

REFLEXIO FINAL

Maragall en un dels seus articles deia que un diàleg polític entre un català i un portuguès sempre havia de resultar trágic. A l'Alfama, naturalment, la tragèdia d'aquesta Península, que al primer cop d'ull sembla la penya insuperable d'una gran nació ben pastada o, almenys, d'un gran estat solidament bastit i que, de fet, no ha pogut suportar ni l'una cosa ni l'altra.

No puc dir que hagi dialogat amb cap portuguès sobre aquest problema peninsular, però puc assegurar que jo mateix, usant de privilegis d'autor, mentre viatjava per terres lusitanes no cessava de desdoblar-me per arribar a copsar raons d'aquest col·loqui entre dos pobles col·locats als dos extrems d'Ibèria i que en un moment crític del segle XVII varen jugar simultàniament, per bé que amb diversa fortuna, llur carta suïra.

Resultaria massa prolix si fes la ressenya d'aquest col·loqui, seguint totes les seves fases, totes les seves fluctuacions, tots els seus matisos. Si alguna estona, a base d'analogies geogràfiques — la regió del Minto sembla una continuació de Galícia, l'Extremadura portuguesa és una prolongació de l'Extremadura espanyola —, no veia cap motiu per a una incompleta pregonia, d'altres, comparant les psicologies dels dos pobles, trobava que tota aproximació política havia d'ésser efímera i violenta. Si una estona, en la facilitat amb què trobava a hotels i botigues gent que entenia el castellà i periòdics de Madrid als quioscos de la Praça do Rocio, em semblava copsar el fet d'un involuntari homenatge al nucli ibèric que ha exercit l'hegemonia, d'altres estones trobava que aquests mateixos fets eren insinuant, banals i sense cap força demostrativa. Al capdavant, es troben més diaris francesos a Barcelona que no espanyols a Lisboa; i fiti ha, pel cap baix, tants barcelonins que entenen el francès com lisboetes que entenen el castellà.

No és impossible de fer la gràfica de les meves impressions sobre aquesta matèria de política. M'he d'accontentar — avui m'he promès de cloure el meu carnet de viatge — amb una conclusió concisa i sense matisos. Veig Espanya i Portugal com una parella de pobles que jueuen sobre el mateix illot geogràfic, però d'essència. Perquè es giren de cara, amb il·lusions de comunió, és, em sembla, una felna llarga, difícil, espinosa. Caldríen, pel cap baix, tres generacions de grans polítics a Madrid, tan grans que aconseguissin no altra cosa que llevar als nuclis centrals llur fúria assimilista i, en acabat, tres generacions de grans polítics a Lisboa que persuadís llurs compatriotes de l'efectivitat d'aquest miracle.

Tot plegat, són massa miracles!

CARLES SOLDEVILA

La salut del rei, es pronunciaren discursos i cantaren a chor l'himne nacional. Fou hissada la bandera sueca en el campament; tothom estava content. Es veu que esperaven anar més lluny, però no es preocuparen de desembarcar perquè els gels sembla que es deturaren en la seva deriva. El 2 d'octubre l'illot de gel en el qual havien construït una cabana de neu, es trencà. Strindberg apunta en el seu diari, d'una manera concisa "situació crítica". El dia 5 es troben empresonats a la illa, on han pogut desembarcar, i el dia 6 es desencadena una tempesta de neu. Després, una sola paraula "resignació", el 17 d'octubre. Res més.

El diari que acabem de resumir conté una quantitat de detalls extraordinària que en far un document interessantíssim, la relació d'un dels viatges més extraordinaris mai empresos, si no, desgraciadament, portats a terme. La camareria, l'esportivitat, l'energia portada a l'extrem es troben en les pàgines d'aquell petit quadern de notes mig esborrades sota una capa de gel, al costat d'un esquelet.

Veu la palla a l'ull del veí...

De tant en tant l'historiador aragonès senyor Giménez Soler s'encara amb els historiadors catalans i mal-humoradament els acusa d'embrollar la història i de forçar els fets perquè vinguin a apuntalar llurs tesis. Darrerament, el senyor Giménez Soler s'ha llançat de bell nou a l'atac en un article publicat a *El Noticiero*, de Saragossa, i reproduït per *La Nau*, en el qual arriba a dir que amb els faltejaments, deliberats en els uns, inconscients en d'altres, els historiadors catalans "han creat un estat psicològic de Catalunya, que produeix el problema català".

Probablement, com a historiador que és, el senyor Giménez Soler concedeix una tal força i un tal èxit a la propaganda historiogràfica. És afortunat per als historiadors catalans. Però ens és difícil d'arribar a creure que ells siguin els únics responsables del problema. Precissament són moltes les persones destacades que es playen del coneixement escàs que de la història de Catalunya tenen molts catalans. En això com en tantes altres coses — concernents a la Catalunya actual (i fins i tot a la Catalunya preterita) el senyor Giménez Soler està mal informat. I és aquesta manca d'informació unida a una certa prujia d'originalitat, que el mena més d'un cop a la "boutade", allò que fa tan difícil la discussió amb ell: difícil i desagradable, com tot esforç que sabem dirigit a la inutilitat; i encara més, perquè ens dol de veure un home que particularment apreciem, complaure's a menar les discussions sobre les bases dament les quals acostuma a menar-les. Es més per deure que per deport que ara contemem el seu article. Pel nostre gust, en lloc de fer-ho, seguiríem escrivint al marge de "La iniquitat de Casp", i posant de relleu la part de culpa que ateny els catalans — els catalans, senyor Giménez Soler! — en el resultat d'aquell plebiscit de successió a la corona.

Ignorem si, en escriure el seu article, el senyor Giménez Soler ha reaccionat contra algun atac concret. Potser alguna crítica sobre el volum de la Col·lecció "Labor": "La Edad Media en la Corona de Aragón"? No hem llegit sinó una, breu, del senyor Rovira i Virgili a *La Nau*, en la qual feia destacar alguns dels errors del llibre — com és ara aque-

lla de suposar Bernat Boades un personatge inexistent — i en la qual n'annunciava un examen detallat a fi de posar de relleu les inexactituds que conté. No ens estranyaria, però, que alguna altra crítica adversa hagués aparegut. El llibre s'hi presta en nombrosos passatges.

Sigui com sigui, el senyor Giménez Soler ha escrit el seu article i l'ha encapçalat amb aquest paràgraf: "La història de Catalunya, tal com la exposen los historiadors nacionalistas es a la vez un cantó épico y una elegia; una serie de alabanzas extraordinarias y otra serie no menos de lamentaciones; su fin es embuscar a los no preparados haciéndoles ver que los periodos de grandeza son debidos a ellos solos, con exclusion de cuantos colaboraron en sus hechos y los de decadencia efecto de influencias extrañas, como es natural, de los más allegados".

Com a mostra és suficient. Crec co-nèixer una mica la bibliografia històrica catalana, i no sabia trobar enlloc l'obra de cap historiador actual que fos alhora un cantó épico i una elegia. Ens caldria potser remuntar fins a la història floralesca i fins a Víctor Balaguer, per a trobar pàgines d'història a les quals escaigués una semblant definició. Esguardem l'obra voluminosa de Rovira i Virgili i veiem que no és res d'això; esguardem els manuals de la Protectora, i veiem que són gairebé tot el contrari; recordem les obres monogràfiques d'erudició històrica, ens apareixen amb el to escàndol — internacional diríem — a aquesta mena d'obres. En tot aquest conjunt, cerquem allò que pugui justificar els retrets d'exclusió dels que van col·laborar en les nostres grans passades, i no sabem explicar-nos, si no és per la manera com enfocava la nostra història qui en el seu cònic compendi de la "Col·lecció Labor", té un capítol titulat "La expansión marítima aragonesa" i un altre de titulat "Expansión aragonesa en el Mediterráneo", en el text dels quals el nom de català no apareix mai, ni una sola vegada, i el nom de Catalunya no hi apareix més que un sol cop, no en parlar d'expansió marítima, sinó en parlar de la croada de Felip l'Ardit.

FERRAN SOLDEVILA

El centenari de la independència de Bèlgica

Les "jornades de setembre", que ara celebra amb gran esplendor Bèlgica, commemoren el centenari de la seva independència nacional. Pel setembre de 1830 la lluita amb Holanda, que retenia les províncies flamenques, arribava a una fase decisiva. El 4 d'octubre següent una assemblea nacional proclamava la independència del país. Però no fou fins l'any 1838 que Holanda reconeixia els fets acomplerts i fins a l'abril del 1839 que Anglaterra, França, Àustria Prússia i Rússia signaren a Londres la cèlebre acta, establínt la independència de Bèlgica, que en 1914 havia d'esdevenir per als alemanys el "tros de paper" per sempre més cèlebre.

En cent anys Bèlgica ha fet una considerable caminada. Ha solcat el país de ferrocarrils, canals i carreteres. Ha impulsat la indústria i l'agricultura. Ha intensificat la mineria. Ha organitzat unes colònies. I aquesta tasca, traduïda en xifres, ha servit per a establir diversos records. La densitat de la població, l'exigüitat del territori, no han estat obstacle, ans bé estimul per tal que Bèlgica fos considerada arreu del món com a model de pobles.

La independència de Bèlgica i el seu legítim orgull nacional es consoliden de primer en una política colonial al Congo belga que aplega amb el màxim de rendiment econòmic el mínim de vexacions per als indígenes segons ha estat unànimement reconegut; i després, amb la participació de Bèlgica en la gran guerra. Pel juliol de 1914 hom hauria pogut creure que aquest país, prósper sota tots conceptes, obligat a exportar capitals per tal de donar esmerç a la seva riquesa, sols s'interessaria pel manteniment de la seva privilegiada situació. La contesta a l'ultimatum alemany deslucí l'equívoc. Bèlgica, amb un exercit reduït però convençut com al millor de la seva alta missió, s'oposaria amb totes les seves forces a la violació dels pactes internacionals que eren la base de la seva independència. Les dotze hores de temps que li donà Alemanya per a respondre a l'ultimatum foren més que suficients per a decidir els belgues a la resistència amb tot i saber que l'allau de l'exèrcit que els venia a sobre feia impossible la fortuna de llurs armes. Caigueren, en efecte, una d'ara, l'altra totes les fortaleses del país, i començà el martiri de la població civil. Però l'exèrcit ni caigué ni es rendí. Trencant els dícs

de l'Escalda, aconseguí conservar darrera d'una vasta zona inundada una petita illenca de territori patri, batut durant quatre anys per l'artilleria enemiga. Des d'aquest tros de terra on vingueren constantment a reunir-se amb l'exèrcit els que a risc de llur vida aconseguíen burlar la vigilància enemiga, s'inicià a l'estiu de 1918 la reconquesta del territori perdut. L'armistici de l'11 de novembre sorprenent l'exèrcit belga a les portes des Gant, havent recuperat amb la col·laboració aliada una gran part del territori.

Qui visiti avui Bèlgica no coneixerà pas sinó en comptats aspectes que aquest país fou afectat en data recent per una guerra cruel. En la major part d'indústries l'activitat és més intensa que en 1914. Les estadístiques del port d'Anvers, que és per on s'escola el comerç d'importació i d'exportació de Bèlgica, ho diuen ben clarament. La xifra de 12 milions i mig de tones dels vaixells que hi entraren en 1910, es dobla l'any 1930. Les mercaderies transportades en aquesta vaixells, representades en 1910 en xifres rodones per 10 milions de tones, arriben en 1929 a 29 milions.

L'estadística d'aquest port ens dona encara noves precisions respecte de la importància comercial de Bèlgica. Les sortides de vaixells cap als ports més allunyats es tradueixen l'any 1929 en xifres tan impen-sables com les següents: Cap a Rio Janeiro, 393 vaixells; cap a Hong-Kong, 402; cap a Capetown, 227; cap a Sidney, 189; cap a Quebec, 240; cap a Panamá, 327, etc., etc. I això sense parlar de les relacions d'Anvers amb els ports més pròxims, com per exemple el de Londres, que suposa en l'any 1929 la xifra de 2.129 sortides, quantitat que quintuplica pel cap baix la relació del port de Barcelona entre el que hi estigué més en contacte.

El turisme esdevé de més a més a Bèlgica una font d'ingressos sanejadíssims; si la platja d'Ostende ha vist darrerament decreixer a l'afluència de banyistes per velleïtat de la moda, les altres poblacions del país experimenten en aquest sector una pujada considerable, particularment aquelles que conserven records històrics i artístics. Encara que no fos així, el fenomen s'explicaria per una situació geogràfica privilegiada, pel caràcter dels seus habitants tan donats a con-viure i a intimar amb els dels altres països i pel respecte amb què les lleis belgues consideren tot és-

COMENTARI

Al marge d'un concurs

Quina revolució entre els mestres i mestresses de tot Catalunya i de més enllà de Catalunya! L'anunci de concurs que ha fet l'Ajuntament de cinquanta places per al Patronat Escolar de Barcelona ha tingut la virtut de desvetllar un nombre incalculable d'illusions. Diem incalculable perquè, baldament els milers d'instàncies que arriben dels quatre punts cardinals a la Comissió de Cultura de la nostra ciutat, són un índex de les esperances individuals que ha promogut la convocatòria, darrera de cada una hi ha tal quantitat de projectes i de plans que ningú no fora capaç d'enumerar-los. La famosa fàula de la Lletora que La Fontaine va immortalitzar en llengua occidental, servirà tal vegada per donar una idea d'aquesta escalonaments d'illusions que si els veïem en la pensa d'altre ens semblen ridícules i si els veïem en la imaginació pròpia els trobem naturals i respectables.

No hi ha remei. Com que el nombre de sol·licitants serà cenj vegades superior al nombre de places, molts mestres i mestresses veuran llur somni desfet. Aquell delit de venir a Barcelona, fugint d'un llogarret esquiu o d'una melangiosa capital de província, topa amb el mur del desengany. El castell d'illusions — confort, relacions intel·ligents i estimulants, participació en una vida metropolitana, ocasió de perfeccionar-se, millora econòmica, etc. — per a la major part dels concursants s'enderrocarà en un girant d'ulls.

No hi ha remei. És el corollari inevitable de gairebé tots els concursos; són molts els cridats i pocs els elegits.

Però Barcelona i les seves noves o renovades institucions d'educació primària no corren pas un perill semblant. Si els individus en bona part han de tornar a llur recs amb la desil·lusió, la col·lectivitat, en aquest concurs pot trobar la realització — o el començament de la realització — d'un gran somni. Entre aquests milers d'instructores de tots dos sexes, mobilitzats amb un esger legítim, calenquin quina tria tan esplèndida pot practicar la nostra ciutat! Si per alguna cosa ens ha d'enorgullir la potència material de Barcelona és per aquesta facultat que atorga i que fins ara — quina irrisió! — no havia pogut exercir de seleccionar els educadors dels seus fills. D'ara endavant les escoles modernes que ha bastit la ciutat podran ésser animades per un magisteri que no desdiguí de llur modernitat.

Després de la guerra de 1870 va circular una frase: "Els mestres d'escola alemanys són els que han guanyat la guerra." Era simplificar temeràriament un fenomen molt complex. Era atribuir als instructors civils una obra que sols els honorava a mitges. Però, si més no, aquesta frase reconeixia per primera vegada i d'una manera colpidora, la influència que exerceix dins la formació d'un poble la qualitat de la seva instrucció primària.

Per molt malament que estiguin les nostres universitats, és un fet que entre les eminències universitàries del nostre país i d'altres països més ben servits en aquest aspecte el diàleg és possible i sovint equilibrat. L'home de carrera eminent, l'home d'estudi puntós, supleix amb l'esforç propi les deficiències de l'aula, les absències del laboratori i fins, en casos heroics, les inexistències de la tradició científica. Però l'home del poble, el menestral, l'home que sols han passat per l'escola primària i que no hi han recollit uns fonaments decorosos, traginen tota la vida, com una lepra més visible del què potser imaginem, llurs terribles ignoràncies.

La qualitat de la ciutadania és en l'escola i en els Instituts — però sobretot en l'escola — on es forja. Tant de bo Barcelona pugui tenir aviat forces civils dignes de la seva massa! — O. S.

ser-humà. Ara que el país bull en festes i en actes de cordialitat i en els congressos de tota mena a què han donat peu les festes del centenari amb les exposicions de Lleida i d'Anvers, el corrent de turisme s'ha accentuat en proporcions fantàstiques i en tal forma que les dites exposicions, especialment la d'Anvers, han esdevingut un negoci. Les renyines entre flamantins i walons són a l'hora actual, junt amb

la repercussió de la crisi comercial i industrial que afecta tot el món, l'única preocupació de Bèlgica. Però fa l'efecte que aquest país sabrà resoldre satisfactoriament aquests problemes. La comprensió i la tolerància amb què el govern central va abordar els conflictes plantejats pels flamantins i la serenitat amb què és enfrontat el problema econòmic així ho fa creure.

A. VILA

LA FALDILLA LLARGA

—Ahi! Aquestes modes!... Si això continua no es pot anar a cap part!

El professor Blanco, a bord de l'"Evalú" amb la seva esposa i fills en arribar a Melilla

Els pagaments d'Hisenda

El delegat d'Hisenda ha assignat per a demà els següents pagaments:

Ajuntament de Badalona, pessetes 54.986'61; Ajuntament d'Hospitalet, 10.963; Ajuntament d'Hospitalet, 731'08; Ajuntament de Manresa, 31.345'76; Ajuntament de Mataró, 16.064'43; Ajuntament de Sabadell, 93.583'31; Ajuntament de Terrassa, 40.167'07; E. C. d'Alcantarilla a Lorca, 206'58; Francesc Moragues, 998'54; Adela Roca, 616'87.

SOLER I TORRA G. BANQUER

BILLETS

Francescos, 30'80 per 100
Anglesos, 45'35 pessetes.
Italians, 40'10 per 100.
Belgues, 130'65 id.
Suïssos, 181'85 id.
Portuguesos, 0'37 ptes.
Alemanys (Reichsmark), 2'23 id.
Austria (schilling), 1'30 pessetes.
Txecoslovàquia, 26'73 per 100.
Holandesos, 2'60 ptes.
Grecia, 11 per 100.
Suècia, 2'45 pessetes.
Noruega, 2'45 idem.
Dinamarques, 2'45 id.
Finlàndia, 23 per 100.
Romania, 5 per 100.
Bulgària, 6 per 100.
Turquia, 4 pessetes.
Estats Units, 9'37 id.
Canadà, 9'37 id.
Argentina, 5'30 id.
Uruguai, 7'21 pessetes.
Xilens, 1 peseta.
Brasilencs, 0'83 id.
Bolivians, 2'50 pessetes.
Colombians, 8 pessetes.
Peruanos, 26 pessetes.
Paraguays, 0'70 id.
Venezuela, 1'45 id.
Japonesos, 4'45 id.
Algeria, 36'55 per 100.
Egipte, 45'70 pessetes.
Filipines, 4'26 id.
Hongria, 1'99 id.

OR

Alfons, 178 per 100.
Unes, 178 per 100.

4 i a duros, 178 per 100.
Un duro, 8'50 ptes.
Isabel, 179 per 100.
França, 177 per 100.
Llitors, 45 ptes.
Dòlars, 9'20 idem.
Cuba, 9'15 idem.
Mèxic nou, 179 per 100.
Venezuela, 178 per 100.
Marcs, 216 per 100.

Deliberacions oficials

ANC DE CATALUNYA

MADRID
Acció 4 % 1929 70'15
Acció 4 % 1930 69'25
Acció 4 % 1931 68'10
Acció 4 % 1932 67'10
Acció 4 % 1933 66'10
Acció 4 % 1934 65'10
Acció 4 % 1935 64'10
Acció 4 % 1936 63'10
Acció 4 % 1937 62'10
Acció 4 % 1938 61'10
Acció 4 % 1939 60'10
Acció 4 % 1940 59'10
Acció 4 % 1941 58'10
Acció 4 % 1942 57'10
Acció 4 % 1943 56'10
Acció 4 % 1944 55'10
Acció 4 % 1945 54'10
Acció 4 % 1946 53'10
Acció 4 % 1947 52'10
Acció 4 % 1948 51'10
Acció 4 % 1949 50'10
Acció 4 % 1950 49'10
Acció 4 % 1951 48'10
Acció 4 % 1952 47'10
Acció 4 % 1953 46'10
Acció 4 % 1954 45'10
Acció 4 % 1955 44'10
Acció 4 % 1956 43'10
Acció 4 % 1957 42'10
Acció 4 % 1958 41'10
Acció 4 % 1959 40'10
Acció 4 % 1960 39'10
Acció 4 % 1961 38'10
Acció 4 % 1962 37'10
Acció 4 % 1963 36'10
Acció 4 % 1964 35'10
Acció 4 % 1965 34'10
Acció 4 % 1966 33'10
Acció 4 % 1967 32'10
Acció 4 % 1968 31'10
Acció 4 % 1969 30'10
Acció 4 % 1970 29'10
Acció 4 % 1971 28'10
Acció 4 % 1972 27'10
Acció 4 % 1973 26'10
Acció 4 % 1974 25'10
Acció 4 % 1975 24'10
Acció 4 % 1976 23'10
Acció 4 % 1977 22'10
Acció 4 % 1978 21'10
Acció 4 % 1979 20'10
Acció 4 % 1980 19'10
Acció 4 % 1981 18'10
Acció 4 % 1982 17'10
Acció 4 % 1983 16'10
Acció 4 % 1984 15'10
Acció 4 % 1985 14'10
Acció 4 % 1986 13'10
Acció 4 % 1987 12'10
Acció 4 % 1988 11'10
Acció 4 % 1989 10'10
Acció 4 % 1990 9'10
Acció 4 % 1991 8'10
Acció 4 % 1992 7'10
Acció 4 % 1993 6'10
Acció 4 % 1994 5'10
Acció 4 % 1995 4'10
Acció 4 % 1996 3'10
Acció 4 % 1997 2'10
Acció 4 % 1998 1'10
Acció 4 % 1999 0'10
Acció 4 % 2000 0'10

BORSES ESTRANGERES

PARIS
Acció 4 % 1929 70'15
Acció 4 % 1930 69'25
Acció 4 % 1931 68'10
Acció 4 % 1932 67'10
Acció 4 % 1933 66'10
Acció 4 % 1934 65'10
Acció 4 % 1935 64'10
Acció 4 % 1936 63'10
Acció 4 % 1937 62'10
Acció 4 % 1938 61'10
Acció 4 % 1939 60'10
Acció 4 % 1940 59'10
Acció 4 % 1941 58'10
Acció 4 % 1942 57'10
Acció 4 % 1943 56'10
Acció 4 % 1944 55'10
Acció 4 % 1945 54'10
Acció 4 % 1946 53'10
Acció 4 % 1947 52'10
Acció 4 % 1948 51'10
Acció 4 % 1949 50'10
Acció 4 % 1950 49'10
Acció 4 % 1951 48'10
Acció 4 % 1952 47'10
Acció 4 % 1953 46'10
Acció 4 % 1954 45'10
Acció 4 % 1955 44'10
Acció 4 % 1956 43'10
Acció 4 % 1957 42'10
Acció 4 % 1958 41'10
Acció 4 % 1959 40'10
Acció 4 % 1960 39'10
Acció 4 % 1961 38'10
Acció 4 % 1962 37'10
Acció 4 % 1963 36'10
Acció 4 % 1964 35'10
Acció 4 % 1965 34'10
Acció 4 % 1966 33'10
Acció 4 % 1967 32'10
Acció 4 % 1968 31'10
Acció 4 % 1969 30'10
Acció 4 % 1970 29'10
Acció 4 % 1971 28'10
Acció 4 % 1972 27'10
Acció 4 % 1973 26'10
Acció 4 % 1974 25'10
Acció 4 % 1975 24'10
Acció 4 % 1976 23'10
Acció 4 % 1977 22'10
Acció 4 % 1978 21'10
Acció 4 % 1979 20'10
Acció 4 % 1980 19'10
Acció 4 % 1981 18'10
Acció 4 % 1982 17'10
Acció 4 % 1983 16'10
Acció 4 % 1984 15'10
Acció 4 % 1985 14'10
Acció 4 % 1986 13'10
Acció 4 % 1987 12'10
Acció 4 % 1988 11'10
Acció 4 % 1989 10'10
Acció 4 % 1990 9'10
Acció 4 % 1991 8'10
Acció 4 % 1992 7'10
Acció 4 % 1993 6'10
Acció 4 % 1994 5'10
Acció 4 % 1995 4'10
Acció 4 % 1996 3'10
Acció 4 % 1997 2'10
Acció 4 % 1998 1'10
Acció 4 % 1999 0'10
Acció 4 % 2000 0'10

BRUXELLES
Acció 4 % 1929 70'15
Acció 4 % 1930 69'25
Acció 4 % 1931 68'10
Acció 4 % 1932 67'10
Acció 4 % 1933 66'10
Acció 4 % 1934 65'10
Acció 4 % 1935 64'10
Acció 4 % 1936 63'10
Acció 4 % 1937 62'10
Acció 4 % 1938 61'10
Acció 4 % 1939 60'10
Acció 4 % 1940 59'10
Acció 4 % 1941 58'10
Acció 4 % 1942 57'10
Acció 4 % 1943 56'10
Acció 4 % 1944 55'10
Acció 4 % 1945 54'10
Acció 4 % 1946 53'10
Acció 4 % 1947 52'10
Acció 4 % 1948 51'10
Acció 4 % 1949 50'10
Acció 4 % 1950 49'10
Acció 4 % 1951 48'10
Acció 4 % 1952 47'10
Acció 4 % 1953 46'10
Acció 4 % 1954 45'10
Acció 4 % 1955 44'10
Acció 4 % 1956 43'10
Acció 4 % 1957 42'10
Acció 4 % 1958 41'10
Acció 4 % 1959 40'10
Acció 4 % 1960 39'10
Acció 4 % 1961 38'10
Acció 4 % 1962 37'10
Acció 4 % 1963 36'10
Acció 4 % 1964 35'10
Acció 4 % 1965 34'10
Acció 4 % 1966 33'10
Acció 4 % 1967 32'10
Acció 4 % 1968 31'10
Acció 4 % 1969 30'10
Acció 4 % 1970 29'10
Acció 4 % 1971 28'10
Acció 4 % 1972 27'10
Acció 4 % 1973 26'10
Acció 4 % 1974 25'10
Acció 4 % 1975 24'10
Acció 4 % 1976 23'10
Acció 4 % 1977 22'10
Acció 4 % 1978 21'10
Acció 4 % 1979 20'10
Acció 4 % 1980 19'10
Acció 4 % 1981 18'10
Acció 4 % 1982 17'10
Acció 4 % 1983 16'10
Acció 4 % 1984 15'10
Acció 4 % 1985 14'10
Acció 4 % 1986 13'10
Acció 4 % 1987 12'10
Acció 4 % 1988 11'10
Acció 4 % 1989 10'10
Acció 4 % 1990 9'10
Acció 4 % 1991 8'10
Acció 4 % 1992 7'10
Acció 4 % 1993 6'10
Acció 4 % 1994 5'10
Acció 4 % 1995 4'10
Acció 4 % 1996 3'10
Acció 4 % 1997 2'10
Acció 4 % 1998 1'10
Acció 4 % 1999 0'10
Acció 4 % 2000 0'10

BERLIN
Acció 4 % 1929 70'15
Acció 4 % 1930 69'25
Acció 4 % 1931 68'10
Acció 4 % 1932 67'10
Acció 4 % 1933 66'10
Acció 4 % 1934 65'10
Acció 4 % 1935 64'10
Acció 4 % 1936 63'10
Acció 4 % 1937 62'10
Acció 4 % 1938 61'10
Acció 4 % 1939 60'10
Acció 4 % 1940 59'10
Acció 4 % 1941 58'10
Acció 4 % 1942 57'10
Acció 4 % 1943 56'10
Acció 4 % 1944 55'10
Acció 4 % 1945 54'10
Acció 4 % 1946 53'10
Acció 4 % 1947 52'10
Acció 4 % 1948 51'10
Acció 4 % 1949 50'10
Acció 4 % 1950 49'10
Acció 4 % 1951 48'10
Acció 4 % 1952 47'10
Acció 4 % 1953 46'10
Acció 4 % 1954 45'10
Acció 4 % 1955 44'10
Acció 4 % 1956 43'10
Acció 4 % 1957 42'10
Acció 4 % 1958 41'10
Acció 4 % 1959 40'10
Acció 4 % 1960 39'10
Acció 4 % 1961 38'10
Acció 4 % 1962 37'10
Acció 4 % 1963 36'10
Acció 4 % 1964 35'10
Acció 4 % 1965 34'10
Acció 4 % 1966 33'10
Acció 4 % 1967 32'10
Acció 4 % 1968 31'10
Acció 4 % 1969 30'10
Acció 4 % 1970 29'10
Acció 4 % 1971 28'10
Acció 4 % 1972 27'10
Acció 4 % 1973 26'10
Acció 4 % 1974 25'10
Acció 4 % 1975 24'10
Acció 4 % 1976 23'10
Acció 4 % 1977 22'10
Acció 4 % 1978 21'10
Acció 4 % 1979 20'10
Acció 4 % 1980 19'10
Acció 4 % 1981 18'10
Acció 4 % 1982 17'10
Acció 4 % 1983 16'10
Acció 4 % 1984 15'10
Acció 4 % 1985 14'10
Acció 4 % 1986 13'10
Acció 4 % 1987 12'10
Acció 4 % 1988 11'10
Acció 4 % 1989 10'10
Acció 4 % 1990 9'10
Acció 4 % 1991 8'10
Acció 4 % 1992 7'10
Acció 4 % 1993 6'10
Acció 4 % 1994 5'10
Acció 4 % 1995 4'10
Acció 4 % 1996 3'10
Acció 4 % 1997 2'10
Acció 4 % 1998 1'10
Acció 4 % 1999 0'10
Acció 4 % 2000 0'10

ZURIC
Acció 4 % 1929 70'15
Acció 4 % 1930 69'25
Acció 4 % 1931 68'10
Acció 4 % 1932 67'10
Acció 4 % 1933 66'10
Acció 4 % 1934 65'10
Acció 4 % 1935 64'10
Acció 4 % 1936 63'10
Acció 4 % 1937 62'10
Acció 4 % 1938 61'10
Acció 4 % 1939 60'10
Acció 4 % 1940 59'10
Acció 4 % 1941 58'10
Acció 4 % 1942 57'10
Acció 4 % 1943 56'10
Acció 4 % 1944 55'10
Acció 4 % 1945 54'10
Acció 4 % 1946 53'10
Acció 4 % 1947 52'10
Acció 4 % 1948 51'10
Acció 4 % 1949 50'10
Acció 4 % 1950 49'10
Acció 4 % 1951 48'10
Acció 4 % 1952 47'10
Acció 4 % 1953 46'10
Acció 4 % 1954 45'10
Acció 4 % 1955 44'10
Acció 4 % 1956 43'10
Acció 4 % 1957 42'10
Acció 4 % 1958 41'10
Acció 4 % 1959 40'10
Acció 4 % 1960 39'10
Acció 4 % 1961 38'10
Acció 4 % 1962 37'10
Acció 4 % 1963 36'10
Acció 4 % 1964 35'10
Acció 4 % 1965 34'10
Acció 4 % 1966 33'10
Acció 4 % 1967 32'10
Acció 4 % 1968 31'10
Acció 4 % 1969 30'10
Acció 4 % 1970 29'10
Acció 4 % 1971 28'10
Acció 4 % 1972 27'10
Acció 4 % 1973 26'10
Acció 4 % 1974 25'10
Acció 4 % 1975 24'10
Acció 4 % 1976 23'10
Acció 4 % 1977 22'10
Acció 4 % 1978 21'10
Acció 4 % 1979 20'10
Acció 4 % 1980 19'10
Acció 4 % 1981 18'10
Acció 4 % 1982 17'10
Acció 4 % 1983 16'10
Acció 4 % 1984 15'10
Acció 4 % 1985 14'10
Acció 4 % 1986 13'10
Acció 4 % 1987 12'10
Acció 4 % 1988 11'10
Acció 4 % 1989 10'10
Acció 4 % 1990 9'10
Acció 4 % 1991 8'10
Acció 4 % 1992 7'10
Acció 4 % 1993 6'10
Acció 4 % 1994 5'10
Acció 4 % 1995 4'10
Acció 4 % 1996 3'10
Acció 4 % 1997 2'10
Acció 4 % 1998 1'10
Acció 4 % 1999 0'10
Acció 4 % 2000 0'10

La vida social

CONVOCATORIA

L'Associació de Comptables de Catalunya (Avinyó, 29, principal), celebrarà reunió general demà, dissabte, a les deu de la vesprada, per tal de confirmar en els seus llocs els nous vocals nomenats pel Consell Directiu.

SINDICAT DE CARISERIA I ELS SEUS ANEXES

Aquest Sindicat, tenint associat un nombre considerable de companys pertanyents a la Secció d'Impermeables ha determinat celebrar una assemblea de secció, per tal de nomenar la seva Junta administrativa.

A tal efecte, convida tots els companys i companyes pertanyents a aquesta secció per a demà, dissabte, a les cinc de la tarda, al local social, carrer de Sant Pau, 83, pral.

ESCACS

V. CAMPIONAT DE BADALONA

Després de l'èxit que pren aquest noble joc a la veïna i populosa ciutat de la Costa, el seu V Campionat que ara se celebra promet ésser molt competitiu, tant pel nombre de jugadors que hi prenen part, com per la qualitat i qualitat dels premis que es discuteixen.

Gairebé la majoria dels elements són sobrerament coneguts a la capital, per haver jugat en diferents ocasions amb els seus equips. A aquests elements s'han sumat un bon assortit d'elements nous, els quals, encara que modestos i degut a l'entusiasme que posen a la lluita, fan més insegura la classificació dels valors reconeguts.

La puntuació al final de la tercera ronda és com segueix:

Barbà, Mascarell i Ciraco, amb 3 punts; Isern i Serra Vinyes, 2 i mig; Bertran, Martí, Camins i París, 2; Herretero, J. Aizna, Lluçà, Vives i Mestre, 1. Segueixen sense puntuació cinc jugadors més.

Cançons de Pun

D. H.

50 - Salmerón - 50

DEMA, DARRER DIA de la gran liquidació de tots els articles d'estiu i de la gran rebalça en els d'hivern a preus inversemblants.

Aprofiteu aquesta única ocasió que se us presenta a Barcelona

50 - Salmerón - 50

Aquest número ha passat per la censura governativa

Un tresor per al seu cutis

Amb rahó pot dir que el Sabó Heno de Pravia és un tresor del cutis. És un sabó d'especial finor i puresa. És diferent. Les persones de cutis delicat troben en aquest sabó totes les qualitats que necessiten per donar vida a la pell i embellir-la: una escuma abundosa, que suavitza i refresca, i un perfum agradós, inconfusible, que després de rentar-se persisteix.

SABÓ HENO DE PRAVIA

Segueixi aquest mètode i aviat podrà apreciar els seus bons resultats: donguis un lleuger massatge amb l'escuma espessa, mentres es renti, usant aigua calent, o tebia, i esbandeixis després amb aigua freda. Els pores restaran lliures: el cutis ters i suau.

PASTILLA

PERFUMERIA

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Morai matí: Nords, 109'20, 109'70; Alacantís, 102'50, 102'90; Tramvia, 116; Plats, 40'65; Colonial, 108'30, 109'23; Banc de Catalunya, 116, 116'75, 116'25; Gas, 140, 141; Algides, 214'50, 215'30; Felgueres, 99'25; Explosius, 310; Aeri Montserrat, 88'50, 89, 88'50; Petrolis, 10'70, 10'85, 10'90; Filipines, 443, 444; Fords, 216, 220; Chade, 681, 680; Aslands, 153, 154.

Borsa tarda: Nords, 110'20, 110'40, 110'10, 110'20; Alacantís, 103, 102'95, 103; Andalusos, 49'20, 50'20, 50; Transversal, 49'20; Aeri Montserrat, 89'50, 90'75; Banc de Catalunya, 117'25, 117'50, 116'75, 117; Colonial, 109'78, 109'90, 110; Algides, 217'30, 216'50; Hulleres, 122; Filipines, 447, 448, 447; Chade, 681, 680; Explosius, 312'50, 314, 313; Mines Rif, 117, 116'75, 117; Fords, 218, 214, 213; Felgueres, 100'25, 100'50; Sucreros, 72; Aslands, 155, 156; Petrolis, 11, 10'85, 10'90.

Morai vespre: Nords, 110'20; Andalusos, 50; Transversal, 49'25; Plats, 41; Colonial, 109'75; Banc de Catalunya, 116'75, 117; Explosius, 313; Aeri Montserrat, 92, 91'50; Petrolis, 10'90, 10'85, 10'90; Filipines, 446; Fords, 212; Chade, 681.

COMPTAT: Valors encara no comprats en el Butlletí Oficial

Ajuntament de Granollers 82'25
Algides Valencia / 1925 109'35
C. General del Suro Fraternitat 78'00
Societat de Construcció 84'50
C. E. Marroquina Gas i Rio 95'00
Forces Motrius 1933 98'00
Chileno Rio i Rio Siles 98'25
La Hispania Siles 101
Reus Lliant 5 % 99'00

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914 80'00
Còlimes Prota 5 % 99'75
Còlimes Comuna 80'00
Diputació de València 84'75
Ajunt. Badalona 95'30
Ajunt. Barç. entorn 75'30
1904 B 75'00
1907 D 75'00
1910 D 75'00
1913 D 75'00
1916 D 75'00
1919 D 75'00
1922 D 75'00
1925 D 75'00
1928 D 75'00
1931 D 75'00
1934 D 75'00
1937 D 75'00
1940 D 75'00
1943 D 75'00
1946 D 75'00
1949 D 75'00
1952 D 75'00
1955 D 75'00
1958 D 75'00
1961 D 75'00
1964 D 75'00
1967 D 75'00
1970 D 75'00
1973 D 75'00
1976 D 75'00
1979 D 75'00
1982 D 75'00
1985 D 75'00
1988 D 75'00
1991 D 75'00
1994 D 75'00
1997 D 75'00
2000 D 75'00

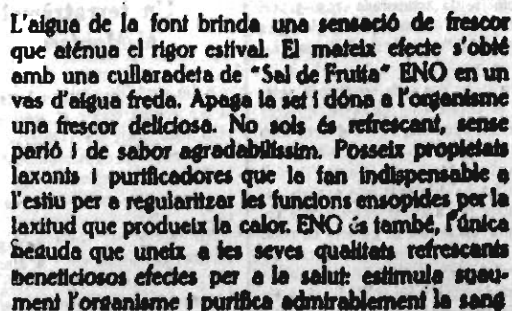
DIVERSOS
Port Barç. 1903 67'50
1906 70'00
1909 70'00
1912 70'00
1915 70'00
1918 70'00
1921 70'00
1924 70'00
1927 70'00
1930 70'00
1933 70'00
1936 70'00
1939 70'00
1942 70'00
1945 70'00
1948 70'00
1951 70'00
1954 70'00
1957 70'00
1960 70'00
1963 70'00
1966 70'00
1969 70'00
1972 70'00
1975 70'00
1978 70'00
1981 70'00
1984 70'00
1987 70'00
1990 70'00
1993 70'00
1996 70'00
1999 70'00
2002 70'00

CAIXA D'EMPREMES
C. C. Local 1/2 95'15
C. C. Local 1/2 95'15
C. C. Local 1/2 95'15
C. C. Local 1/2 95'15

L'homme de la "xeringa curta"

De tornada, s'ha encarregat novament de la consulta. — RAIGS X RADIUM. — BARNES, 102. D. 4 s. 9

**JOSEP VIVES I GINER
A OLESA DE MONT-
SERRAT**

El passat dimecres, dia 17, Acció Catalana va fer sentir la seva veu a Olesa de Montserrat amb una conferència donada pel senyor En Josep Vives i Giner, sobre "Nacionalisme i imperialisme".

Organitzat fàct per la Unió Catalana Republicana, es vegé honrat per l'assistència d'un públic nombrosíssim i fervorós. Presentat pel president de l'entitat, En Josep Pino, l'orador, amb paraula fàcil i suggestiva, després d'uns mots que justificaven la tasca d'Acció Catalana, parlà del pacte de Sant Sebastià, en el que les esquerres espanyoles acabaren per reconèixer la nostra personalitat.

Enfocant el tema del nacionalisme, digué que aquest sentiment fou desvelat per Prat de la Riba, el qual féu veure que tenim tots els trets d'una nació, i per tant som automàticament aptes per a constituir un Estat ben nostre.

La pretesa unitat d'Espanya no pot perillar-ne, perquè no ha existit mai cap altra unitat que la de l'Estat. En els homes, les idees i els pobles de la nació espanyola, existeix una diversitat ben manifesta, que a nosaltres ens dona un lloc propi i reconegut pels elements liberals d'avui.

Contra el nacionalisme hi ha l'imperi d'una monarquia, que cal enderrocar per erigir el govern del poble oprimert. Per a assolir-ho, no cal pensar més que en la solució de protegir i instaurar una República democràtica.

Combaté durament el caciquisme personal dels pobles i invità tots a ingressar en un partit catalanista amb ferma convicció. Els d'Acció Catalana no coaccionem, però pretenem desvetllar l'esperit cívic per estructurar-lo, i netejar el camí que ha de conduir-nos a l'imperi d'una veritable democràcia catalana.

L'orador fou llargament aplaudit en acabar la seva interessant discursió. El senyor Pino cloué fàcte donant les gràcies, i acompanyant la celebració d'una pròxima conferència a càrrec del nostre amic En Xavier Regàs.

CONFERENCIA A L'ATENEU GRACIENC D'ACCIO CATALANA

Aquesta nit, a les deu, En Manuel Thió i Rodas parlà a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana (Salmeron, 73, entresol), sobre el tema: "L'actuació de la Joventut en el moment polític actual". L'agite serà públic.

CONFERENCIA A MONTCADA

El vinent dimarts, dia 23, tindrà lloc a Montcada una conferència organitzada pel Foment de la Sarriana d'aquella població. Anirà a càrrec del doctor Enric Rosés, Delegat d'Acció Catalana a Mollet del Vallès, el qual parlà de l'interessant tema "Aspectes interessants de la Història de Catalunya".

ACCIO CATALANA DE BADALONA

Avui, divendres, a les deu de la vetlla, tindrà lloc al Cine Nou un acte d'afirmació cívica, prenent-hi part els senyors Manuel Carrascos, Pelai Vidal de Llobatera i Eduard Ragasol.

ACCIO CATALANA A ARENYS DE MUNT

Dimecres, a la nit, al Cinema Colomer tingué efecte la conferència del nostre company F. Arnaú i Cortina, sobre el tema de palpitant actualitat "El redreçament del districte".

CONFERENCIA DE F. ARNAU I CORTINA A PINEDA

Demà, a dos quarts de deu de la vetlla, tindrà lloc al Cinema Tiroli d'aquella població una conferència a càrrec del nostre amic F. Arnaú i Cortina, sobre el tema "L'hora de la dignitat en el districte d'Arenys de Mar".

L'afar del Centre de Dependents

Han estat cursats els següents telegrames: "Excelentísimo Presidente Consejo Ministros. — Madrid. — "Brotherhood", periódico quincenal Santa Coloma de Gramanet, protesta situación Centro Dependientes Barcelona y pide reintegración legítimos socios. — Director, Jordá."

"Excelentísimo señor Presidente Consejo Ministros. — Madrid. — "Brotherhood", periódico quincenal Santa Coloma de Gramanet, protesta situación Centro Dependientes Barcelona y pide reintegración legítimos socios. — Director, Jordá."

Consejo Ministros. — Madrid. — "Centre Català" Santa Coloma de Gramanet pide normalización Centro Dependientes Barcelona y reintegración derechos antiguos socios. — Pla, presidente. — Miéjmobile, secretario.

"Excm. senyor president del Consell de ministres. — Madrid. — Sindicat de Metges de Catalunya i Balears demana justícia en el cas del Centre de Dependents reintegrant la Junta de govern destituïda. Per acord del Consell, el president, doctor Josep Moll; el secretari, doctor Pere Mas Oliver."

Vària

FESTIVAL PRO-PROSOS A SANT MARTI

Segueixen amb gran activitat els treballs inhereents al projecte de celebrar a Sant Martí un gran festival pro-presos polítics i socials.

Prendran part en aquest acte elements molt prestigiosos, els quals fan esperar un èxit definitiu.

Cal remarcar l'entusiasme en què s'ha acollit la iniciativa de la revista "La Veu de Sant Martí", que fou qui convocà les entitats martiniqueses per tal de portar a terme un acte digne i humanitari per prestar ajut als presos polítics i socials.

La comissió organitzadora anirà posant al corrent als nostres lectors de quant es relacioni amb aquest festival; de moment fa saber que tindrà lloc el dia 28 d'aquest mes al local del "Fomento Martinicense".

Sabem que les entitats que patrocinen aquest gran festival, les quals detallam més avall, han signat una instància dirigida al cap del Govern demanant-li la llibertat dels presos que encara sofreixen entre reixes.

Heus ací les entitats que han signat el document:

La Veu de Sant Martí, Agrupació Els Vells Cantaires, Cambra de Proprietaris i Industrials dels Districtes IX i X, Centre Instruït Republicà, Cooperativa la Formiga Martinicensa, Agrupació Cultural Atlàntida, Escola Choral Martinicensa, Ateneu Obrer Martinenc, Agrupació Musical Montserrat, Centre Excursionista Natura, Foment Martinenc, Cooperativa L'Amistat, Cooperativa Unió de Sant Martí, Fraternalitat Republicana Instruït "El Pueblo", Cooperativa La Constància Martinicensa, Societat Choral La Flor Revinguda, Fraternalitat Republicana Radical del Camp de l'Arpa, Cooperativa L'Amapola del Guinard, F. C. Martinenc, Acadèmia Enciclopèdica Espero, Cooperativa La Amistat Martinicensa, Ateneu de Sant Lluís, Góngora, Defensa d'Industrials i Comerciants, Casal Català Martinenc, Unió Gremial i Societat Cooperativa Industrial, Agrupació Cultural Francisc Aragó.

EL DUC D'ALBA DEIXA LA CARTERA?

Dir "La Noche" d'ahir: "Un amigo nuestro ha recibido una carta de Epila (Zaragoza), en la que se le comunica que se están llevando a cabo importantes obras de reforma en el palacio que el duque de Alba posee en dicho importante pueblo aragonés."

Se añade en la carta que estas obras se efectúan con gran actividad porque ha anunciado el prócer propietario que se propone pasar en breve una larga temporada en su finca.

Este noticia es objeto de animados comentarios porque desempeñando actualmente el duque de Alba la cartera de Estado, su propósito de salir de Madrid por algún tiempo denota que tiene pensado, para corta fecha, dejar de formar parte del Gobierno.

Otros informes de la misma procedencia que el anterior atribuyen al duque de Alba el pensamiento de intervenir personal e intensamente en política en el distrito de La Almunia, de Dofia Godina, a cuyo distrito pertenece el pueblo de Epila, a cuyo efecto actuará activamente en la próxima campaña electoral.

LA DICTADURA A RIBES DE FRESSER

A Ribes de Fresser, diumenge passat, a les quatre de la tarda, davant de nombrosa concurrència, l'advocat de Girona, senyor Xifra Riera, donà compte als veïns d'aquella vila del resultat de la tasca de revisió de les malícies dels Ajuntaments de la Dictadura que ha patit aquella població.

Patrocinava fàcte el mateix Ajuntament per haver confiat a l'esmentat conferenciant la revisió.

L'orador exposà minuciosament innombrables mancances comesos pels dictadors municipals: exposà les conseqüències que per a Ribes tindrà l'obra dictatorial; la penosa situació de les finances locals i l'esforç que hauran de fer tots els veïns per sortir-se del pas i normalitzar la vida municipal.

La conferència del senyor Xifra fou escoltada amb interès constant i fou premiada la seva labor amb una forta ovació.

FESTIVAL A PROFIT D'E. MIRALPEIX

El Casal de la Barceloneta organitza en el seu estatge social, Alegría, 25, un festival a benefici del

pare del malaurat Manuel Miralpeix, mort violentament en les manifestacions catalanistes del gener de 1939.

Aquest acte se celebrà el dissabte vinent, dia 30, a les deu del vespre, i consistirà a una funció teatral pel quadre escènic d'aquesta Entitat. A continuació l'Orfeó Llevent desgranarà una tanda d'escoltades cançons, i, finalment, l'Esbart Barcinenc executarà un escollit programa de ballets.

ROVIRA I VIRGILI A LLEIDA

Demà, dissabte, dia 20, sortiran de la nostra ciutat cap a Lleida els senyors Rovira i Virgili, Macià Mallol i Elandre Cervera, del Consell Central d'Acció Republicana de Catalunya.

El viatge d'aquests significats catalanistes republicans a la ciutat del Segre està motivat pel desig d'efectuar un detingut canvi d'impressions amb llurs correligionaris de Lleida.

Al local de la Joventut Republicana de l'esmentada població, la nit del mateix dissabte, donarà una conferència el senyor Rovira i Virgili, sobre el tema "La catalanització de la península catalana".

L'endemà, diumenge, se celebrà un àpat al Camp d'Esports de la Joventut Republicana de Lleida, al qual assistiran els damunt dits expedicionaris d'Acció Republicana de Catalunya.

Després aniran a Saragó, on tindrà lloc una reunió política de caràcter comarcal i una visita al Centre Republicà d'aquesta població. D'allí es traslladaran a Molins de Mar, per tal d'efectuar també una visita al Centre Republicà.

CONFERENCIA DE J. LLUHI I VALLESCA

Avui, divendres, a les deu de la nit, al local de l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30 i 32) donarà l'anunciada conferència l'advocat i publicista J. Lluhi i Vallescà, dissortat sobre el tema "Socialisme i democràcia". Aquesta conferència forma part del curs organitzat per la Secció d'Estudis Polítics, Econòmics i Socials de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

TOTS ELS ORADORS DEL MITING DE BELLES ARTS, AL JUTJAT

Per al dia 26 estan citats a declarar al jutjat de l'Audiència els oradors que prengueren part en el miting pro-presos que se celebrà el diumenge propassat al Palau de Belles Arts.

EL GENERAL WEYLER

Ahí va arribar de Mallorca i al vespre marxà cap a Madrid el general Weyler. Està molt aïllat. Fou pujat al tren assegut en una cadira.

Revista de premsa

LA CAMpanyA CONTRA EL CODI PENAL NOU

De "El Liberal", de Madrid: "El ministro de Justicia, señor Estrada, en su deseo de hacer más efectiva la libertad de la Prensa al levantarse la censura, y ante la reiterada súplica de los periodistas, que van amenazados los periódicos en que escriben por mala interpretación del Código penal de la dictadura, ha pedido informes a la Comisión de Códigos."

Ignoramos lo que dicha Comisión contestará al ministro; pero sabemos perfectamente que, al levantarse la censura, la Prensa no debe quedar amenazada por quienes quieren suspender los periódicos, sirviendo así unas veces extrañas influencias o complaciéndose otras con resoluciones tan extremas los que no tengan simpatías por el periódico denunciado.

¿De qué artículos se trata? Se trata del artículo 44, que establece medidas de seguridad, desvirtuadas en los artículos 126, 127 y 128; medidas de seguridad que no deben ser aplicadas a la Prensa; pero que lo serán si no se hace la oportuna excepción, porque todo periódico tiene hoy una Empresa editora que atrae la responsabilidad colectiva de que se habla en esos artículos. Debe establecerse la oportuna distinción entre las Empresas editoras de periódicos y las Sociedades mercantiles que tienen distinta finalidad.

Procede hacer esa distinción, porque las Empresas editoriales de periódicos tienen un carácter muy singular que las diferencia esencialmente de las otras. Como mercantiles, regulan su actividad por sus estatutos y por los preceptos del Código de Comercio; pero los acuerdos que se adoptan a nivel de Consejo de administración no pueden nunca tener figura de delito de imprenta, porque esos acuerdos se refieren a su vida financiera, económica o industrial; pero no a cómo se deben escribir los artículos y las informaciones de los periódicos por ellas editados. Ni el presidente del Consejo de administración, ni el gerente, ni el administrador del periódico ven las cuartillas de los redactores antes de pasar a la imprenta. Es el director quien tiene su cargo esta función, con res-

ponsabilidad tan plena como la ampliada de sus facultades.

Y esta función del director no nace tampoco de un acuerdo del Consejo de administración, sino que tiene su origen en un derecho individual, garantido por la Constitución. El director de un periódico, sus redactores o colaboradores podrán hacer mal uso de ese derecho. Cometerán entonces el llamado "delito de imprenta"—que no debiera existir—; pero sólo ellos serán responsables; en ningún caso la Empresa editora, ya que no inspiró, ni redactó, ni leyó previamente el artículo denunciado, ni estuvo en su voluntad, ni en su intención, ni en su propósito cometer el acto que resultó delictivo. Hacer responsable —con responsabilidad penal— a una Empresa editora de lo que digan los periódicos que edita es algo tan desprovisto de fundamento que no sabemos en qué hayan podido fundarse los redactores del Código penal promulgado por la dictadura anticonstitucionalmente.

Otro artículo es el 93. Faculta a los jueces para suspender las Empresas durante la tramitación de la causa. Es decir, que hasta un indicio para procesar y que, una vez dictado el proceso por simple indicio, ya se puede suspender a la Empresa editora del periódico denunciado durante el tiempo que tarde en tramitarse la causa... No importa que sea más o menos rápido la instrucción, porque la suspensión de un periódico por veinticuatro horas constituye una lesión grave en su vida, no tanto por el perjuicio de orden material que se le causa privándole de sus ingresos legítimos, como por el contacto que pierde con el público por la competencia que la hacen los otros periódicos, por la penetración de su mercado a causa de la suspensión. Si la suspensión es por meses, y aun no siendo más que de semanas, lo que ha decretado el juez con la suspensión es la muerte. Y poco importa ya la absolución o la condena. El daño es irreparable.

Se trata, pues, de unos artículos que se han dictado contra la Prensa por sus más irreductibles enemigos.

El señor Estrada reconoce que este Gobierno puede derogar con un decreto el Código penal; pero quiere ciertos escrúpulos. No es que "pueda" el Gobierno derogar el Código penal de la dictadura; es que "debe" derogarlo; es que tiene la obligación ineludible de hacerlo en honor a su significación restauradora. Vino a restablecer el orden jurídico, a ver con lupa, según gráfica expresión del ministro de Justicia, todo lo que hubiera de anticonstitucional en la obra de la dictadura. Hay algo más anticonstitucional que el Código hecho a espaldas de las Cortes? Después de la Constitución, ¿hay ley más fundamental que la que define los delitos y las sanciones?

No pedimos sólo para la Prensa; pedimos para todos al encarcelar al señor Estrada, jurista eminente, que derogue el Código penal."

"UN GOBIERNO LIBERAL INMEDIATO?"

Retailen del nostre col·lega "Las Noticias": "Un redactor de "Las Noticias" ha podido hablar breves momentos con una ilustre personalidad política que ha pasado unas horas en Barcelona. Se trata de un ex ministro liberal que vino a nuestra ciudad a evacuar determinadas consultas políticas."

Al ser preguntado por la situación política general de España, ha dicho: "No sería hábil pensar en un gobierno de derechas para suceder al del general Berenguer. El Rey hizo bien nombrando este Gobierno puente para volver a la normalidad después de la Dictadura. Pero en cuanto Berenguer haya cumplido su misión, que en Madrid se asegura ocurrirá antes de convocarse elecciones, vendrá—es cosa segura—un gobierno ampliamente liberal, que merezca las simpatías de todas las izquierdas, incluso las antidictatoriales. El marqués de Alhucemas, reconociendo que por la forma como tuvo que abandonar el Poder, no es la persona indicada para ocuparlo ahora, ha ofrecido su apoyo al Gobierno liberal que se constituya. Alha, con el que tanto Alhucemas como Romanones ofrecieron su apoyo al nuevo Gobierno liberal. Queda Romanones. No hay que recordar su actuación francamente izquierdista, de rebeldía siempre, durante la Dictadura. La famosa multa de un millón de pesetas habla con harta elocuencia. Además, es el único político dinástico que ha trazado un programa completo y lleno de sugerencias nuevas. Me refiero a su famoso discurso del Centro Liberal."

—Y ¿quiénes formarían este Gobierno? No "formarían", sino formarían. Puedo adelantarte estos nombres, que no son una fantasía más, sino una realidad muy próxima: Gobernación, Joaquín Ruiz Jiménez; Hacienda, marqués de Cortina; Estado, Amalio Jimeno; Fomento, marqués de Villabragina; Gracia y Justicia, Aspeitia o José Llido y Valles; Guerra, general Aguilera o general Luque; Instrucción pública, marqués de Carvajal; Marina, almirante Carvía; Trabajo, Luis Masó Simó; Economía, Baldomero Argente, Presidente del Senado, marqués de Alhucemas; presidente del Congreso, Santiago Alba.

—Y este Gobierno será el que haga las elecciones?

—Sí. Pero inspirándose en un puro criterio democrático, el conde de Romanones convocará primero a elecciones municipales, luego las provinciales y finalmente, las generales.

No ha dicho más el ex ministro liberal, que nos ha rogado ocultemos su nombre."

Municipi

Comissió de Tolosa per a convidar l'Ajuntament i entitats econòmiques de Barcelona a la seva Fira de Mostres

Al saló de Cròniques de l'Ajuntament es verificà ahir a la tarda la recepció dels comissionats francesos que, acompanyats de l'alcalde de Tolosa i d'altres distingides personalitats de la nació veïna, han visitat la nostra ciutat per tal d'invitar el batlle, l'Ajuntament i les entitats econòmiques de Barcelona a la inauguració de la Fira de Tolosa.

La dita comissió, formada per M. Billières, batlle de Tolosa; M. Roger i M. Durel, comissaris de la Fira; el cònsol general de França, senyor Dorgebray, de la Cambra de Comerç francesa; senyor Robin, de l'Oficina Comercial Francesa; i el senyor Bortellier, delegat de la Fira de Tolosa, fou rebuda a l'escala d'honor de les Cases Consistorials per l'alcalde, comte de Güell, al qual acompanyaven el tinent d'alcalde senyor Coma Cros, el regidor senyor Casals i d'altres regidors; Josep Monegal, president de la Cambra de Comerç i regidor; B. Amengual, secretari de la Cambra de Comerç; Lluís Bosch Labrada, president del Foment del Treball Nacional; senyor Gual Vilallib, secretari del mateix organisme; senyors Ferran i Tifon, de la Cambra de la Indústria; senyor Ribé, cap de cerimonial de l'Ajuntament; i el senyor Puigdomènech, alt funcionari de la corporació municipal.

L'alcalde de Tolosa, en eloqüents termes, féu la invitació i salutà la ciutat. Li contestà en afectuosos paraules el comte de Güell, enaltint la tradicional germanor de les dues ciutats.

A continuació visitaren l'històric Saló de Cent, on s'impressionaren fotogràfics dels reunits, i passaren després al Saló de la Reina Victòria, on foren obsequiats amb un te, durant el qual regnà la major cordialitat. Al cap de poca estona es retiraren païssant la satisfacció per tan cordial i agradable visita.

Preparant Fàrrida del navegant català doctor Blanco

Ahí al matí van ésser a l'Alcaldia per tal de complimentar l'alcalde, el senyor E. Llon, director de "Las Noticias" i president de la comissió organitzadora de l'acte d'homenatge que es prepara a honor del navegant doctor Blanco; el senyor Roura, del Comitè Olímpic; i el senyor Mesalles, de la Federació Esportiva, a fi d'invitar el batlle a formar part del Comitè d'Honor de l'acte que, a honor de l'esmentat doctor Blanco, es prepara per les entitats esportives, amb la col·laboració del diari "Las Noticias".

L'alcalde ha acceptat amb gust la distinció que se li feia.

Ajornament de la revisió dels taxis

Ha estat ajornada fins al primer d'octubre vinent la revisió d'automòbils de plaça (auto-taxi) que havia estat anunciada per a demà.

Interessant-se per millores urbanes

El tinent d'alcalde senyor Santanaria ha formulat a la Delegació municipal d'Obrers públics unes mocions interessants que es preveuen a la col·locació de voreres, rigoles i arranjament provisional del sol al carrer de Jaume Pinet, en tota la seva extensió.

Ha interessat també de la mateixa delegació l'ajornament definitiu del sol amb formigó mosaic del carrer d'Amilcar, des del carrer de Vilaplacina fins a la Riera d'Horta i des d'aquesta fins al Passeig de Maragall.

Per a una pròxima subhasta

El termini per a presentar reclamacions contra la celebració de la subhasta per a la construcció del nou centre de desinfecció i estació de desparasitació, acabarà a les dues de la tarda del dia 27 d'aquest mes, per tal com s'ha publicat l'anunci al "Boletín Oficial" del 17 de l'actual i el termini per a presentar instàncies contra la celebració de la subhasta de la construcció d'una clínica i dispensari de psiquiatria acabarà a la mateixa hora i dia de l'anterior per haver-se publicat l'anunci en el mateix "Boletín".

Els respectius expedients estaran de manifest al Negociat d'Hygiene i Sanitat durant els terminis assenyalats, en dies i hores fèrers.

La vaga del ram de construcció

EL QUART DIA DE VAGA

La situació segueix ahir essent la mateixa que en dies anteriors. L'atur continuava essent gairebé absolut en tots els edificis en construcció. Els vaguistes, igual que des del dia que s'inicià el conflicte, guardaven una actitud serena, concident en grups en diversos indrets de la ciutat, on canviaven impressions sobre el curs del conflicte.

El local del Sindicat Unic estava molt menys animat que els dies anteriors. En una pissarra hi havia la següent nota:

"Company, segueix la vaga, mentre es tramita activament la seva solució."

Molts dels vaguistes es reuneixen al matí a la plaça d'Espanya i al Parc de la Ciutatdella, i es dissolgueren pacíficament.

LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES, NORMALITZADA

Ahí al matí sortiren gran nombre de carros per tal de prestar el servei de recollida domiciliària d'escombraries.

Hom pogué observar que el servei es prestava sense utilitzar el material del Foment d'Obrers i Construccions.

L'autoritat havia pres algunes precaucions als carrers per tal d'evitar que els escombraries fossin objecte de coaccions, però aquelles foren innecessàries, puix que no es va registrar el més lleu incident. Els escombraries no solament recolliren les escombraries de les cases, sinó que, en alguns indrets, com per exemple, al districte de les Drassanes, on els veïns les havien llençat a la via pública, les retiraren.

No reprangueren el treball les brigades encarregades d'escombrar els carrers ni les de recs. El governador digué que els escombraries que havien représ el treball són un 80 per 100.

De totes maneres, el servei es va

prestar molt imperfectament, perquè foren moltes les barrides que es quedaren sense rebre la visita dels escombraries.

LA MULTA

A "SOLIDARIDAD OBRERA" Ahir al migdia el governador digué que havia multat amb 1.000 pessetes el diari "Solidaridad Obrera", no per haver publicat uns originals sense portar-los a la censura, com assegurava algun diari, sinó per venir, des de fa dies, practicant el costum de publicar sistemàticament els articles que li taxava la censura.

LA VAGA DE LA GRIFFI

Acabà el general Despujol la seva conversa amb els periodistes expressant l'esperança que té que en breu quedarà resolt el conflicte de la casa Griffi, de Vilanova i Geltrú, a jutjar per la bona voluntat que, per assolir-ho, posen les parts interessades en les reunions que se celebren a la Delegació del Treball.

IMPRESSIONS OPTIMISTES

A l'estatge del Sindicat Unic fou posat un avis en el qual es deia que arvi a les dues de la tarda es donarà compte a l'Assemblea del resultat de les negociacions.

El governador, al vespre, digué que les impressions eren optimistes.

LA VAGA A LLEIDA

Segueix en igual estat la vaga dels manobres del ram de construcció a Lleida.

Els vaguistes han sol·licitat per més per celebrar una assemblea extraordinària per tal de tractar de la vaga.

Al Govern Civil s'han rebut peticions d'altres rams que desitgen celebrar també reunions per tal de fixar la seva actitud davant la vaga.

No s'han registrat incidents.

Perseixit el criteri d'anar a la vaga general el dia 22 no acceptem els patrons les proposicions que els manobres tenen presentades.

Casasnovas, Emma Alonso, Jiménez, Sales, Sierra, Teixidor, Horas, Genes, Xucà, etc.

El debut serà amb l'estrena del vodevil en tres actes d'André i Dupont, "La piga de la felicitat", en la qual s'estrenaran tres decorats de l'artista Fontanals.

En la interpretació de "La piga de la felicitat" hi pren part tota la companyia.

HIPOLIT LAZARO CANTARÀ EN EL FESTIVAL DELS REPORTERS A L'OLYMPIA

Continuem els preparatius per al gran festival que se celebrarà el dia 28 de l'actual a l'Olympia, a benefici de la Germandat del Centre de Reporters de Barcelona.

La comissió organitzadora, contra la seva voluntat, no podrà donar cabuda al programa els molts i valuosos elements artístics que han ofert llur concurrència, amb el desig de contribuir al més gran esplendor de la festa, perquè d'acceptar-se tots els oferciments rebuts, aquell es faria inacabable.

El notable tenor Hipolit Lázaro, ànima de la festa, ja que d'ells ha sortit l'ofertament de dedicar la seva funció de comiat, abans d'emprendre la seva "tournee" cap a Amèrica, als reporters barcelonins, elegirà un d'aquests dies l'obra, que, tanmateix, serà una de les que més afortunats triomfs ha aconseguit.

A jutjar per l'entusiasme que posa el gran cantant en la confecció del programa i la valua dels altres elements que prendran part a la festa, aquesta contribuirà un veritable esdeveniment artístic.

Es d'esperar, per tant, que l'Olympia, el teatre de les grans manifestacions d'art, serà la nit del diumenge dia 28 lloc de reunió dels amants de la bona música i dels molts admirables que té el formidable tenor català.

CENTRE EXCURSIONISTA

RAFAEL CASANOVA

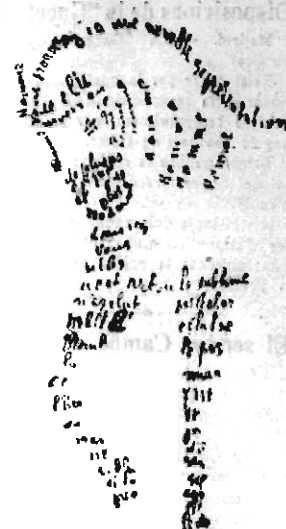
Secció de cinema cultural

En atenció que per al dia 23, data assenyalada per a aquesta sessió de cinema, se celebri el magnè festival pro-presos i exiliats al teatre Olympia, el C. Directiva de la secció d'Arxins ha acordat ajornar la sessió per al dia 30.

Per invitacions, a l'estatge social, Salmeron, 87, prel, de les vuit a les nou del vespre.

Un terratrèmol al Montseny

LES LLE-
TRES
MERIDIANS
per
FOCIUS

Apollinaire. — Acaba de pas-
sar, en un silenci gairebé absolut, el
cinquantenari d'Apollinaire, poeta. Si-
lenci ben injust. No hem d'oblidar
que els seus poemes "en forma", al-
guns dels seus collages ens in-
teressen avui com en 1918. El colla-
ge, que és la forma acadèmica d'au-
gurs dels més suggestius poemes d'A-
pollinaire, és l'element menys pas-
sador de la poesia contemporània. Si,
renascut en l'any 1930, i en unes in-
vestigacions erudites un savi transcri-
ps els milers d'aquests collages, com-
parant-los amb el bnf poètic i,
com uns orats, els milers de collages
pietats de pens i de mans i dirien
collages molt intel·ligibles.

Història de l'Art. — Per a
demà, dia 20 de setembre (del 20 al
25) s'obrirà l'Exposició d'Història de l'Art
del XII Congrés Internacional
d'Història de l'Art. Coincidirà amb les
grans exposicions d'art antic i mo-
dern, obertes a Amers, Brussel·les,
Lígie, en ocasió del centenari de la
Independència de Bèlgica. El Congrés
— continuació del de Roma 1912 i de
París 1927 — s'ocuparà de la història
de l'art dels primers temps cris-
tians fins als nostres dies; les comu-
nicacions comprendran l'estudi de les
relacions de l'art antic i de l'art ex-
tra-europeu amb l'art europeu de l'era
clàssica, fins a l'època contemporà-
nia, seran fets en les seccions per a
les quals aquests temes presentin un
interès particular. Els treballs del
Congrés van repartits en quatre sec-
cions: 1. Ensenyament, Museologia.
— Una atenció molt particular serà
revelada a l'estudi del procediment
de la ciència moderna per a l'examen,
la conservació i la restauració de les
obres d'art. Examen de les falsifica-
cions. Estudi d'una reglamentació in-
ternacional per a la protecció de les
obres d'art. Bescanvi internacional,
com a dipòsit, entre museus. Fotogra-
fia de les obres d'art. Corpus dels
catàlegs i dels inventaris de les col-
leccions d'art a Europa. Mètode d'en-
senyament. Concepció de la classifi-
cació en matèria d'art en l'ensenyam-
ent. 2. L'art de l'edat mitjana a
Europa. — Arquitectura, pintura, es-
cultura, gravat, arts decoratives. En
particular, estudi de les relacions de
l'art dels territoris de forma de la Bèl-
gica actual amb l'art dels altres paï-
sos. 3. L'art de la Renaixença i dels
temps moderns. — Arquitectura, pin-
tura, escultura, gravat, arts decorati-
ves. En particular, estudi de les re-
lacions de l'art dels territoris que for-
men la Bèlgica actual amb l'art dels
altres països. 4. Les arts fora d'Eu-
ropa en llurs relacions amb l'art eu-
ropeu.

Reforma sexual. — Dimarts
cobrirà a Viena el IV Congrés de la
Lliga mundial per a la Reforma sex-
ual damunt una base científica. Vicen-
te Marguerite demana al Congrés
l'abolició de l'extorsió a tots els co-
dis, a tots els països, de la nova le-
gislatió de l'U. R. S. S. sobre l'avortam-
ent. Aquesta innovació faria de
Marguerite en una extensa memòria
de la qual extriaria el següent parà-
graf: "Castigar l'avortament com un
crim és no solament el fet d'una
nostrosa hipocrisia, ans també un
impediment a la llibertat individual.
Temptat que cap raó no justifiqui
de la raó d'estat, en aquest cas
contrari al més alt interès de tots."
Marguerite demana que el Congrés
aprovi de reclamar dels municipis la

Reproduïm d'Empèria Federal:
"Es un fet evident que els gènia de
la poesia, aquells que semblen més
sònnia tristes, a la llarga són els
únics que toquen de peus a terra."
Tots aquells que s'interessin pel mo-
viment renaixentista de pobles que té
lloc a Europa, no els haurà pas-
sat desapercebut l'importantissim mo-
viment renaixentista del Migdia de
França. Aquest moviment, com tots
els semblants, ha començat també per
l'acció de quatre intel·lectuals. Avui,
però, prou ja una empresa magnífica:
preu la tenim amb l'espècie re-
vista "Oc", i principalment amb la
fundació de la Societat d'Estudis Oc-
citanos. Aquesta Societat té per fi-
nalitat afavorir la renaixença intel·lec-
tual de les terres d'Oc; els estatuts
i en occità diuen textualment: "Per
tal de favorir la renaixença intel·lec-
tual de les terres d'Oc, es decideix
entre los jocs signats... de fondar a
Tolosa, una associació que, jos la de-
nominació de "Societat d'Estudis Oc-
citanos" haurà per taca de desenvolupar
les estudis de la mena ja l'anglès ex-
clusivament nacional d'Occitània".
S'ha creat per de prompte la so-
cietat de Filologia amb el fi d'unificar
les parles d'Oc. Entre els membres de
la societat activa figura En Pompeu
Fabra.

Elis qui tenen el costum de llegir
el setmanari "Oc", us hauran adonat
que a Tolosa s'urt un peribic re-
dactat la major part en llengua ca-
talana i la resta en una variat per-
fectament extensor. Quan s'haurà
l'acta la gràtia, els adverteix, els
guenars, els llemosins, els llenguadoc-
cians i els provençals o, millor dit,
quasi mitja França, llegirà la nostra
llengua i els catalans ens entendrem
perfectament amb els nostres ger-
mans del Migdia.

Del Marruques feudal
per TOMAS GARCIA FIGUEROA
Aquest gran llibre, únic
en el seu gènere, exposa
amb l'amenitat d'una es-
tanciana novella els epis-
dis de la vida del Xifre
Raixuni. 5 P.TES.
Editorial: Miquel Marqués
i C. A. B.

Libreria BARCELONA, RONDA
DE LA UNIVERSITAT, 1. CORRE
CATALANS, 229. — BARCELONA

Interacció a cada poble d'una ciutat
de cana i França lligada, en els molers
municipals facha l'agència aquella
aparell.

San'Elia. — Antonio San-
Elia, ingénieur futurista mort a la
guerra, ha estat glorificat durant els
jocs de l'Exposició de l'Acadèmia
Maritima. En el seu discurs, aquest
escriptor italià diu que a la con-
cepció organitzadora de San'Elia es
deu la vitanda dels "futuristes" Ma-
llat-Sproun, La Corbuser, Deoduro,
etcètera.

Andorra...
Permaner pòrt de la col·lecció Album
Meravella, de la qual s'han publicat
ja dos belles volums, s'anuncia l'apari-
ció d'un tercer, dedicat a presentar
les belleses naturals i artístiques d'An-
dorra.
El text va signat per Melior Font
i Pere Puig i Codomont.
El volum, que constarà d'un cen-
tenar de pàgines, va il·lustrat amb di-
butsos de Prudent Bertrana i C. Hen-
ley Gardener.

Si no hi ha res de nou, sortirà a fi
del mes corrent.

La victòria del penjat...
darrer volum publicat a la Biblioteca
Literaria de Camillo Castello Branco,
"mestre da lingua portuguesa" com el
proclamaran els seus contemporanis
lusitans. Obra traduïda per Jaume dels
Domènys és, tant pel seu estil com
pel seu moviment, plena d'interès i
d'emoció, i la millor de les Novelles
de Minho.

Però...
Ja cert que encara no sou de l'As-
sociació Protectora de l'Ensenyament Ca-
talans?

Sant Pere de Roda...
fe el títol del llibre d'Antoni Papell,
darrerament obert. Obra històrica
en la qual la vida del famós monestir
emfonda de Sant Pere de Roda,
es reflectida en tots els seus aspec-
tes. Papell dona fruit de les seves in-
vestigacions, un estudi de la història
del monestir romànic; de les seves ge-
neralitats: les tradicions que envolten
les venerables pedres de Sant Pere;
una completíssima descripció del tem-
ple, de les torres i de les altres de-
pendències, que formaven un dels ca-
nònics més importants de la seva èpo-
ca, etc. Aquesta obra conté fotogra-
fies interessants, que formen en con-
junt un document històric de remar-
cable valor.

La renaixença
d'Occitània

Reproduïm d'Empèria Federal:
"Es un fet evident que els gènia de
la poesia, aquells que semblen més
sònnia tristes, a la llarga són els
únics que toquen de peus a terra."
Tots aquells que s'interessin pel mo-
viment renaixentista de pobles que té
lloc a Europa, no els haurà pas-
sat desapercebut l'importantissim mo-
viment renaixentista del Migdia de
França. Aquest moviment, com tots
els semblants, ha començat també per
l'acció de quatre intel·lectuals. Avui,
però, prou ja una empresa magnífica:
preu la tenim amb l'espècie re-
vista "Oc", i principalment amb la
fundació de la Societat d'Estudis Oc-
citanos. Aquesta Societat té per fi-
nalitat afavorir la renaixença intel·lec-
tual de les terres d'Oc; els estatuts
i en occità diuen textualment: "Per
tal de favorir la renaixença intel·lec-
tual de les terres d'Oc, es decideix
entre los jocs signats... de fondar a
Tolosa, una associació que, jos la de-
nominació de "Societat d'Estudis Oc-
citanos" haurà per taca de desenvolupar
les estudis de la mena ja l'anglès ex-
clusivament nacional d'Occitània".
S'ha creat per de prompte la so-
cietat de Filologia amb el fi d'unificar
les parles d'Oc. Entre els membres de
la societat activa figura En Pompeu
Fabra.

Elis qui tenen el costum de llegir
el setmanari "Oc", us hauran adonat
que a Tolosa s'urt un peribic re-
dactat la major part en llengua ca-
talana i la resta en una variat per-
fectament extensor. Quan s'haurà
l'acta la gràtia, els adverteix, els
guenars, els llemosins, els llenguadoc-
cians i els provençals o, millor dit,
quasi mitja França, llegirà la nostra
llengua i els catalans ens entendrem
perfectament amb els nostres ger-
mans del Migdia.

aquella potència que semblava en la
trànica havia agitat per sempre. D'en-
tre tots aquests pobles, a part del no-
stre, ens relacionem en una petita pro-
ducció de la cultura que ens dona el
redreçament de l'Occitània. Aquesta
gent de les terres d'Oc de la Pi-
reneu, són els qui, just amb nos-
tres, empraven una mateixa llengua.
Es amb ella que constituïren un dels
fogars de cultura més importants de
l'Estat Mitjà, l'època germana de l'Eu-
ropa i no tirant, fins que els seus
advocats els separaren.

Avui volem amb unió com l'alt
vivificador que inicia la nostra re-
naixença, també ha desaparegut la vi-
vitat dels occitans. Volem dibuixar-
cada dia amb més intensitat, les bases
fonamentals de la nova confederació
europea, i en el front d'aquest nou
ocell no podem menys de reproduir
el cant del poeta que de manera pro-
fètica s'adreçava als occitanos amb
els coneguts versos que seguia-
ren:

LA DIADA DEL
LLIBRE

Les empreses editorials de la no-
stra terra comencen a preparar la ba-
talla (perquè una veritable batalla és
a ésser) de la diada del llibre. Man-
quen poques setmanes i ja tots els dia-
ris han publicat i publicaran notes ofi-
cials de les principals editorials
anunciant les novetats bibliogràfiques
que estan a punt d'aparèixer. Si tot
l'estiu la característica entre el món
de les lletres ha estat la calma, d'un
plegat semblava encendre's una febre
infernadora. Llibres, llibres! Que en
falta de dies que envoraven novament
aquest clam. I ara, en circumstàncies
que la política ens empeny com mai,
no arriba a fer-nos cap gràcia.

No tenim cap confiança en la di-
ada del llibre. Si bé ens plau que en
un dia de l'any els llibreters facin el
seu agost, hem de disgustar-nos que
això hagi dut un equivoc entre tots
plegats. La diada del llibre no ha aju-
dat a solucionar absolutament cap pro-
blema del llibre català: el fet que en
un dia es venguin cinc mil llibres a
les llibreries de Catalunya, no vol dir
absolutament res. L'endemà de la di-
ada del llibre no se'n vendrà cap. O se'n
vendran mitja dotzena. I aquest ha
estat l'equivoc que s'ha aprofitat del
poble. Després de la diada del li-
bre, s'ha dit al públic la xifra de li-
bres venuts en aquella data única. I el
lector de diaris s'ha entusiasmat, s'ha
infat, s'ha mirat coloi els exemplars
que havia adquirit el dia abans i que
mostrà sota el braç pel carrer com
un trofeu, com una patet, com un
símbol. Ai, però, que els llibres no
s'haurien solament d'adquirir per mar-
car, o per fer mèrits. Si cada any
l'endemà de la diada del llibre s'ha
publicat una ressenya del resultat,
i per què ha de deixar de publicar-se
el resultat d'un dia qualsevol de l'any?
Es aquí la importància. Si al lector
català se li ha donat una xifra cap-
tívica que l'ha fet respirar tranquil·la-
ment, i per què no hem també de donar-
li la xifra quotidiana? Si ho fèssim,
potser aquell respir de tranquil·
litat es convertiria en una ganyota de
vergonya, el rubor ompliria tots els
catalans.

No ens hem d'enganyar més. El li-
bre català no és ven el dia d'honra
de vendre. Si en un dia "Elogi de
Catalunya" aconseguim tres o quatre
tirades i la venda de cinc o sis mil
exemplars, o un llibre d'En Folch i
Torres aconseguim la xifra de cinc o
sis mil més, no ens pot servir per a
fer castells en l'aire. Si hem d'esta-
bleixers, hem de dir al poble de Cata-
lunya que el llibre català té, encara,
un prometi de vendes de cinc-cents
exemplars. I parlem, en referència a
aquest prometi, de llibres que merei-
xen crítica favorable, d'autors de pre-
stigi, i de propaganda ben feta. Arri-
bar a aquest prometi no és, encara,
motiu de joia, sinó de vergonya col-
lectiva. Que els nostres escriptors més
indiscutibles arribin a vendre edicions
de cent cinc-cents exemplars, és l'acte
més gran al qual pot aspirar-se, i
convincem que això no satisfà el re-
sultament cap ideal d'un poble que
passa per calze.

No som contraris de la diada del
llibre, ni de cap altra arma que es
pugui inventar per vendre les nostres
obres. Al contrari, com més mil-
lor. Però si que ens hem de planyer
que amb aquesta diada es faci iure
en un equivoc al públic català. Brin-
dem als nostres regerers la idea de
fer una informació a totes les lli-
breries de Barcelona, a més de la
diada del llibre, un dia qualsevol de
l'any. Un dia "de cada dia". Poter-
tindrem més d'una sorpresa. Poter-
ni gosaríem publicar-les per no haver
d'acolorar-nos en un central col·lectiu.
Mentre no s'entolga satisfactòriament
el problema del nostre llibre, hauran
de viure amb l'al al dia, i hauran de
política catalana dels llibres, sense
la tradició d'un segle fent el mateix
llibre amb mateixa al·lu als llibres oc-
citanos en llengua catalana, ja en po-
dríem dir fent de l'Occitània tota la
via. I el més greu serà que la gen-
ta que el públic català creient que
no existia cap problema i que els
qui hi intervenien fien com els paga-
sos, que sempre es queden.

RANCESC TRABAL

La Música

El músic i el cinema
sonor

D'ací poca dies els nostres cin-
emas, seguint el costat universal
cinematogràfic, obriran les portes
per inaugurar la temporada que
s'anuncia gairebé sonantament, com
els films que sembla van a ser-
vir-nos. El cinema sonor és una res-
tat. Ja no hi cap la discusió entre
partidaris i enemics: acaba de ad-
metre i ja s'ha imposat. S'han creat
interessos, s'han creat indústries no-
ves, milions d'hommes viuen sota la
protecció d'aquesta aplicació a l'art
cinematogràfic. Havem d'acceptar-lo
vulguem o no vulguem.

Per la nostra banda, però, no ens
cap greu de dir que voliam. És amb
viva llibertat que seguim l'evolució
d'aquesta indústria nova en la
qual tenim posades totes les nostres
esperances. El cinema sonor és un
invent massa important per desan-
tendre'n i per girar-hi l'esquena.

Ara bé: el progrés sempre fa vic-
tims. I tal com transcorre la vida
moderna, cada invent ho ha de pro-
duir catàstrofes. Sobretot, als paï-
sos que només dels invents s'apro-
fiten els reflexos. Act, a Catalunya
(i per extensió, si volen a la penin-
sula), no estem preparats per apro-
fitar en bé de tothom els invents.

En el cas del cinema sonor, no som
capaços per aprofitar-lo, i entenem
per aprofitar aquest invent, consti-
tuïr-nos en productors cinematogrà-
fics. Servidors com hauran d'ésser
dels països productors, el cinema
sonor únicament afavorirà els em-
presaris. Ni actors, ni músics (com-
positors i intèrprets), ni escriptors,
ni industrials, ni públic se'n gaudirà
com tenim dret a gaudir-nos-ne. Una
avalancha de films sonors americans,
alemanys, i Adhuc francesos, ens
caurà a sobre, i mentre tant la no-
stra gent es creuarà de braços, en
vaga forçosa, que per a ésser-ho del
tot, ho serà en certa manera de
públic, la comprensió del qual serà
molt més complicada que abans,
quan el cinema es reduïa a ésser
un art mut. Fins ara, els únics ele-
ments que amb més punya han ex-
terioritzat llur lament són els mús-
ics.

No músics de quintets i or-
questres que amantaven els aspec-
tales cinematogràfics. I un corrent
sentimental s'ha escampat a favor
llur. No és just, però, aquest ex-
clusivisme. No són els músics so-
lament els més perjudicats. Ho són
igualmente tots els elements que més
amunt apuntaven: ho són els es-
criptors, ho són els compositors, ho
són tots aquells que vivien pròxims a
les empreses d'espectacles. De ma-
nera que caldrà estendre l'activitat
de defensa iniciada pels músics ca-
talans fins constituir un ample bloc
que decidís una actuació o altra.
Que en definitiva, cap de millor
com crear una indústria catalana de
cinematografia.

No somiem en miracles: no im-
aginem pas arribar a tenir una or-
ganització amb possibilitats similars
a les grans empreses americanes o
europees que tenen dominat el mer-
cat universal. No somiem en com-
petir amb la producció estrangera.
Però no som tan pessimistes per
creure'ns impotents d'assajar un
trasplantament d'aquesta indústria,
amb les limitacions que es vulguin,
a casa nostra.

La unió de còmics, músics i es-
criptors, no fóra cap problema i
facilitaria l'intent de qualsevol em-
presari que vulgués córrer el risc
d'un capital petit a emercar. El
públic català és realment petit, però
no creiem que amb el nombre de
cinemes que hi ha a Catalunya, tan-
mateix no podria intentar-se de im-
plantar una petita indústria cinema-
togràfica catalana?

El primers en ressentir-se de la
realitat del cinema sonor han estat
els músics. I no podrien ésser els
músics mateixos els que provoques-
sin una entesa entre els altres ele-
ments indispensables per intentar
la creació d'uns estadis catalans de
cinematografia?

FRANCESC TRABAL

NOTES OFICIOSES

VICENTS D'INDY A BARCELONA

Un esdeveniment musical consti-
tuirà la pròxima visita a aquesta
ciutat de l'il·lustre compositor fran-
cès i director d'orquestra Vicents
d'Indy, el qual ha acceptat amà-
blement la invitació del mestre
Castell, per a dirigir la seva orquestra
en un dels concerts de la vinent
temporada de tardor. El mestre
d'Indy ha combinat un magnífic
programa històric compendiat de
música francesa, en el qual, al con-
tat d'algunes interessantíssimes no-
vetats, figuren altres composicions
representatives de les diverses mo-
dalitats de l'escola francesa.

Aquest concert serà l'inaugural de
la pròxima sèrie, anomenat per al
dia 9 d'octubre, el qual assolirà el
caràcter d'una veritable solemnitat.

La vida religiosa

Santa d'Avui. — Santa Maria
de Corvel·la, dita vulgarment del
Socor, barcelonina, mercedària i
fundadora: Santa Genoveva,
màrtir; Santa Genèr, bisbe, i
companya màrtirs.

Santa de demà. — Sant Eusta-
qui, la seva esposa Teòfania i
llurs fills Agapit i Teopit, màr-
tirs i Sant Anapit, papa i con-
fessor.

RECORDEU UNA VEGADA MES
AQUESTA MARCA

I NO US DEIXEU SORPRENDRE ACCEPTANT, EN SUBSTITUCIO, ALTRES MARQUES QUE US PUGUIN OFERIR AMB UN DIBUIX SEMBLANT

FIXEU-VOS BE

que la nostra marca de LLET CONDENSADA representa un "NEN SORTINT DEL POT"

En el vostre interès està exigir la nostra marca, la insuperable qualitat de la qual ha estat reconeguda pels nombrosos consumidors de tan exquisit producte

Sociedad Lechera Montañesa, A. E.

Plaça de Catalunya, 20. — BARCELONA

10.000.000 de pessetes de capital ENTERAMENT NACIONAL

Cultura

Quaranta Hores. — Avui: Es-
glésia parroquial de Santa Ma-
drona (Tapiel, 10).

Hores d'exposició. — Avui: De
les vuit del matí a les sis de la
tarda.

Demà: A la mateixa església
i a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui:
Església Oratori de Sant Felip
Neri.

Demà: Església parroquial
del Carme.

Orti de Maria. — Avui: No-
stra Dona del Roser, a Sant Cu-
gat o a Mont-Eló.

Demà: Nostra Dona de la
Guia, a la Capella de Marçó, o
Capacabana i Guia, a Santa Mò-
nica.

Vèlles en sufragi de les
ànimes del Purgatori. — Avui:
Torn de Sant Josep.

Demà: Torn de Nostra Dona
del Perpetu Socor.

NOMENAMENTS

Han estat nomenats: Rector
tinent de Masarbons, el rever-
end Josep Català Riera; coad-
jutor de Nostra Dona de Be-
lem, d'aquesta diòcesi, el rever-
end Antoni Argemí i Grau;
coadjuutor de Santa Mònica, d'a-
questa ciutat, el reverend Josep
Maria Molist Carreres; coad-
juutor de Santa Maria de Ma-
larró, el reverend Andreu Pul-
guera Barrallach.

PER AL TEMPLE DEL PILAR
DE SARAGOSSA
Per a la subscupió oberta
a la Canonització del Bisbat, per
a la reparació del Temple de
Nostra Dona del Pilar, de Sa-
ragossa, s'han rebut les se-
güents quantitats:

Doctor Ramon Sabarís, cano-
nista secretari del Bisbat, (de
pessetes) Salvador Jordà, 501
P. S. 10; Josep Beras Barreda,
coadjuutor de Nostra Dona de Be-
lem, 10; reverend Lluís Civil,
coadjuutor de la Rosa, 51 Par-
roquia de la Verge, 50; Una Fil-
la de Maria, 50; Patronat Social
Català de Sabadell, 50; reve-
rend Jaume Forcer, llinat de
la colònia Güell, 14.

Los Sardaneros

SARDANES A LA PLAÇA DEL
BON-SUCORS

Elle veïns de la plaça del Bon-
Suors i carrers immediats han
organitzat per a demà, dissabte,
i el dimecres dia 23, dues
audicions de sardanes a càrrec
de la Cobla Barcelonina Albert
Martí.

LA CULTURA I EL POBLE

Demà, dissabte, a les deu de la ves-
ta, el senyor Manuel Valldeperes
donarà una conferència al Casal Català
Marinenc, Mallorca, 350, i discor-
rarà sobre "La cultura i el poble".
L'acte serà públic.

CLASSES DE PREPARACIO COMPTABLE

Ha quedat oberta la matrícula per
a les classes de preparació i ampliació
comptable que estableix, començant
aquest curs, l'Associació de Compta-
bles de Catalunya: per a totes aquelles
persones que desitgin situar-se, amb
la preparació necessària, davant els
problemes mercantils moderns.

En les esmentades classes els no
iniciats hi trobaran la preparació ne-
cessària per a exercir la professió
comptable, i els que ja la posseeixen
podran ampliar els seus coneixements
amb l'estudi d'aquelles especialitats
indispensables a tot director d'em-
presa.

Per a informes i matricules poden
dirigir-se a la secretaria de l'Asso-
ciació, de vuit a deu de la vetlla, al
carrer d'Avinyó, 29, principal.

INVESTIGACIONS GEOLOGIQUES A LA MEDITERRANEA OCCIDENTAL

De nou es reanuncia la Península
i director de l'Institut de Geologia
aplica es la Universitat de Nancy
(França) M. Paul Fillion, per tal de
completar els seus coneixements estudi
a la base sub-bètica.

Des de 1926, data en la qual ho-
nora la "Geologie de la Méditerranée
Occidentale" (de Geologie des Pays
Catalans) amb els seus treballs

FESTA MAJOR DE SANT GERVASI

Diuen que vinent, dia 31, amb
motiu de la capvillada de la
Festa Major, la comissió de
veïns del carrer Bertran i vol-
tants ha organitzat una audició
de sardanes a la plaça Figue-
roia (carrer Bertran), la qual
començarà a les sis de la tarda.

LA SUPRESSIO DE LA CENSURA

La premsa és discreta

Madrid, 18. — Aquest matí el ministre de Gràcia i Justícia ha conferenciat amb el de Foment.

En sortir el senyor Estrada del despatx del senyor Matos ha dit que hi havia anat per tractar de qüestions relacionades amb obres públiques de la província de Màlaga.

Ha afeït el senyor Estrada que avui, primer dia que es publiquen els dades sense censura, havia llegit la premsa amb molt d'interès i no havia de fer més que lloar-la, car es produïa amb molta discreció.

—Mercedis — ha dit — que el Govern li tornés la plena llibertat. I jo espero trobar a la premsa — ha afeït — nobles encoratjaments al Govern a seguir el camí de tornar la nació al gaudi complet del règim constitucional.

Ha fet molt elogi de l'article que publica avui "El Liberal", el qual posa en guàrdia l'opinió contra els rumors alarmants.

Comentaris de la premsa
Madrid, 18. — La major part dels periòdics de la nit dediquen el seu article de fons a l' aixecament de la censura.

"Informaciones" diu:

"A la satisfacció que experimentem quan desitgem associar també la nostra gratitud, pues no es poca cosa que després de lo pasat i de un present difícil, se dé por terminada la censura de los periódicos, camina seguro de llegar a la anhelada y merecida normalidad política y jurídica en la vida del país."

Debemos decir, asimismo, que nos parece arbitrario y absurdo que se nos quiera aplicar el Código Penal de 1902, obra de la Dictadura, en los casos que puedan considerarse delictivos, pues de ningún modo queremos que la prensa sea una excepción, lo que parecería bochornoso. Debe darse vigencia al Código de 1870, pero para todos los ciudadanos españoles. En fin: declaramos que, con arreglo a nuestras normas, hemos de usar la libertad que reconocemos por feliz acuerdo de los actuales gobernantes, para informar siempre al público con veracidad y serenidad de juicio acerca de todo lo que interesa a la vida y cultura nacionales, inspirados en la suma tolerancia y en el respeto a la ley."

"La Voz" escriu el següent: "No tencim sin duda bastante los periódicos españoles con el Código penal del 70, demasiado duro para ellos, y con la ley de orden público y con el Código de Justicia Militar y con la ley de jurisdicciones... y se les sujeta a la vigencia del Código penal de la dictadura, que es ilegal, porque no lo discutieron ni aprobaron las Cortes."

"La Voz", que prometió en su artículo programa ser atrevida, sonora y fuerte, más clara que ruiseñor, y que cumplió su programa mientras las circunstancias lo permitieron, se mantendrá vigorosamente fiel a su pasado. No será, no lo fué nunca, violenta, jactanciosa ni precor, porque se lo veían sus principios y el respeto que debe al público y a sí misma. Señal, sí, justa, equitativa, verídica y sincera, y eso no podrá impedirlo con todo su terrible artículo del Código penal de la dictadura, que mantiene vigente el Gobierno de don Dámaso Berenguer."

"Heraldo de Madrid" diu que és lamentable que, com a final d'una llarg període de rigor, continui la premsa sotmesa als preceptes del Codi il·legal confectionat per la Dictadura.

La nostra actitud—diu—no serà de sistemàtica oposició al Govern. Ho fem al per a la Dictadura. Govern indigne, per aconseguir el final de la qual fem tot el que estigué al nostre abast.

"La Epoca", en el seu article editorial, que titula "Con toda sinceridad", diu:

"Hacen mal los elementos propietarios obreros en dejarse arrastrar a huelgas no motivadas, simultaneando las mismas en diferentes capitales o localidades de España. Hacen mal porque, sin quererlo, sin pensarlo casi, instintivamente, tienen que preocuparse mucho de las causas de ese movimiento huelguístico y darse cuenta de un hecho que habla muy poco en favor de los ciudadanos y del ejercicio de la libertad."

El hecho es el siguiente: El verano de 1923 fué fecundo en huelgas y convulsiones sociales. Vino la Dictadura y las huelgas casi terminaron, y durante seis años y medio no se produjeron. Ahora se inicia un régimen de libertad y sobreviene también una floración de huelgas."

Es que coinciden los ciclos de prosperidad y decadencia económica con los cambios de régimen político?

Evidentemente que no, porque los ciclos económicos no sufren mutación efénica.

Por lo tanto, aún dejando a un lado no tanto por ciento de coacción inherente a los regímenes excepcionales, coacción inevitable por lo mismo que les es esencial, aún queda un margen muy grande.

A quién se podría decir que desecha la idea de que ese margen es sencillamente político?

Y lo peor que les puede ocurrir a las masas obreras es dejarse arrastrar por movimientos políticos, mezclando y barajando con ellos los sentimientos de reivindicación económica. Esta es la mayor fuerza que puede llevar hacia un régimen de excepción.

En los momentos en que el Gobierno devuelve al país las principales libertades que le han sido detenidas durante varios años, es una labor antiliberal crearle obstáculos.

ELS EX-DICTADORS

Calvo Sotelo ha deixat un càrrec voluntàriament

Madrid, 18. — "La Voz" publica la següent notícia:

"Se comenta en los círculos bancarios la dimisión presentada por el señor Calvo Sotelo de su cargo de presidente del Consejo de Administración del Banco Central, dimisión que, según nuestras noticias, ha sido aceptada."

Nuestro consejo no puede ser más objetivo, pues hemos sido hostiles a la dictadura pasada, y lo seríamos a cualquiera venidera. Pero no se engañen nuestros profesionales del alboroto y midan mal sus fuerzas creando una situación que a la primera que daña es a la libertad."

"La Nación" diu:

"El Gobierno actual no ha dado motivos para considerarle como el que España necesita y pide con apremio los instantes presentes. Puede serlo con mejor táctica. Puede serlo aún si cambia de orientación, ajustándola a la que va prevaleciendo en todo el mundo, frente a las amenazas disolventes que empiezan en alargarla. Si no reacciona como deseamos, y esperamos, tendremos que combatirlo con la mayor corrección y respeto, pero con la máxima severidad."

I afeïx:

"Cuente el Gobierno, sin censura, con nuestra modestísima cooperación para hacer frente a los conflictos actuales que requieren la asistencia de todos los ciudadanos; pero no, desde luego, para seguir el rumbo político que han querido marcar a su actuación algunos de sus componentes; de lo que hablaremos en ocasión más oportuna, porque para todo hay tiempo."

Si cada vez que se declara en huelga un premio proletario se va a creer que estamos sobre un volcán, nos acordamos de históricos irremediables. Claro es que no nos parece bien esta tendencia a generalizar los conflictos a que es tan propicia una parte de la clase obrera española.

La huelga, para conseguir mejoras de orden económico, es un arma peligrosísima que hiere primero y principalmente a quien la emplea.

De ahí que aplaudamos en este respecto la serena táctica de la Unión General de Trabajadores.

Comprendemos que después de siete años de dictadura férrea los elementos obreros españoles quieran recobrar su libertad de movimiento.

Por otra parte la vida está muy cara. España es una de las naciones de precios más altos, y en cada hogar modesto se emplea a diario un gravísimo problema.

De ahí que pidamos a todos sensates y ecuanimidad y aceptación del momento difícil que estamos atravesando; que los obreros no extremen la nota y buyan del consejo interesado e indiscreto; que los patronos transijan hasta donde lo permitan sus medios y que el Gobierno y las autoridades no pierdan la serenidad."

Madrid, 18. — "A B C", en un artículo titulat "Ante la legalidad", diu:

"En los pueblos más habituados a la actividad política y a las inquietudes propias de la vida contemporánea hay un límite de resistencia que no rebasa sin producir la reacción inmediatamente. En España es muy corto el límite de resistencia, no ya para el desorden sino aún para el desasosiego y la incomodidad que acompañan a las crisis naturales e inevitables; y esta tradición de apocamiento y de quietismo sale agravada y envenenada por el cloroforo de los siete años de dictadura."

Hay una porción, desgraciadamente numerosa, de españoles mal dispuestos para resistir la inquietud social y política. Ni generosos ni atentos para intervenir directamente en los asuntos públicos, y demasiado fáciles al consentimiento de los recales autoritarios y heroicos. Hay también, por otra parte, el criterio simplificador que solo ve en las reacciones y en las dictaduras el golpe que las trae y el decreto que las establece, como si fueran un hecho súbito y caprichoso sin ambiente propicio."

"El Liberal", en un artículo surt al pas dels alarmistes i diu entre altres coses:

"Los que no se resignan a ver restablecida la normalidad constitucional andan por ahí exagerando las proporciones de los movimientos huelguísticos que registran los periódicos en sus informaciones. hasta hoy intervenidas por la censura."

Tranquilice los alarmistas. La huelga de Barcelona es la única que tiene relativa importancia; pero si está bien atendida por aquellas autoridades se resolverá en sentido favorable a los intereses legítimos.

De surgir una huelga tenebrosa con finalidades revolucionarias no hubieran modificado los huelguistas sus peticiones."

No hay más dictadura posible ni con huelgas ni sin ellas. Si se saliera de la normalidad constitucional se pueden atender desde el Gobierno todas las cuestiones sociales que se produzcan. El Gobierno tiene obrados medios para velar por la tranquilidad pública, y es bien notorio que sin medidas extremas la restablece allí donde por cualquier causa se perturba."

El dictador había prometido establecer un nuevo orden de cosas y les había alentado con esperanzas de redención. Los trabajadores son hoy los más desengañados. Con la

LES QUESTIONS ESCOLARS

La dimissió del rector de Barcelona

Madrid, 18. — El ministre d'Instrucció Pública ha parlat aquest matí amb els periodistes de la dimissió del rector de la Universitat de Barcelona, i ha dit que tan bon punt rebé la notícia li va escriure preguntant-li que la retirés per estar satisfet dels seus serveis, intel·ligència i laboriositat.

—Espero—ha dit el senyor Tormo—que ell i tots es faran càrrec de les circumstàncies, per a desistir de la seva actitud."

Es tracta d'un rector—ha afeït—del temps de la Dictadura quedada, com quedaren els de Valladolid, Saragossa, La Laguna, puix la majoria foren renovats el mes de març.

He dictat una real ordre autoritzant les Universitats, perquè, com es designen els alumnes representants al Consell del Patronat Universitari, es procedeixi a l'elecció d'un escolar que porti la veu dels seus companys a l'obertura de curs.

Això no és un manament, sinó una indicació, perquè no ha de restringir-se l'exposició d'anys i d'idees dels alumnes.

Com ja se sap, al Patronat els alumnes tenen representació de totes les Facultats. Ara se'n pot designar un perquè faci un discurs, i en l'esdevenidor establir un torn entre totes les Facultats.

—S'assegura—ha dit un periodista—que la F. U. E. pensa adoptar mesures referent a l'assistència a classe dels catèdrics."

—Dones els asseguro—ha contestat el ministre—que no en sabia res, i que les autoritats que m'han visitat no m'han dit res."

—Va dir quelcom en la reunió de ministres d'ahir a la nit, de l'entrevista amb els rectors?

—Vaig dir alguna cosa i vaig donar compte de l'escrit que m'han lliurat amb llurs opinions, redactat, per cert, pel de Sevilla."

L'alcalde no vol ésser criticat

Terol, 18. — Al poble de Manzanera, l'alcalde, Miguel Pérez, ha publicat el següent bandó:

"Habiendo tenido noticias de que en conversaciones particulares existen censuras por vecinos de esta villa, que desdican del buen nombre de la corporación municipal, se advierte que, no estando dispuestos a consentir tales hechos, al que se prueba una falta por este concepto se le impondrá la multa de quince pesetas, pasándose el tanto de culpa a los tribunales de Justicia para que sean castigados con todo el rigor de la ley."

Una agressió dels "legionarios" del senyor Albinyana

Madrid, 18. El setmanari "Nosotros" ha publicat en el seu darrer número un "entrefilet" que diu:

"Los legionarios o presidiarios han obtenido una gran victoria en Valladolid. ¡A que no vuelven!"

Esta tarde un grupo perteneciente al partido de legionarios llegó a la Redacción del semanario "Nosotros", rompiendo cristales, destruyendo archivos y arrojando por el balcón el material de las oficinas."

Los legionarios cortaron la comunicación telefónica para que los redactores no pudiesen avisar a la policía."

Ante la agresión de que eran objeto algunos redactores hicieron dos disparos."

Los legionarios contestaron, sonando unos 15 disparos."

Cuatro redactores que se encontraban en la Redacción recibieron una gran paliza que les propinaron los legionarios."

dictadura estuvieron peor que con el antiguo régimen, por todos abominado."

Si se repitiera el suceso de septiembre de 1923, si con cualquier pretexto volviera a interrumpirse la vida del derecho, si llevara la cabeza la dictadura, no habría un solo obrero en España, ni un solo menestral, ni un solo funcionario, ni un solo ciudadano que contemplara con tranquilidad el acontecimiento. La guerra civil sería inevitable. A sangre y fuego se decidiría la batalla, y la consecuencia, obligada sea la peor de las catástrofes."

Aquí no se puede repetir el golpe de septiembre. Si alguien intentara un nuevo golpe de Poder, tendría que hacer algo más que un manifiesto al país y al Ejército."

A su vez, los obreros no deben negarse a los arbitrajes que sean precisos para dar solución al conflicto, y si son enemigos del Comité Paritario por cuestiones de principio, no pueden serlo de las comisiones arbitrales que se constituyan bajo la presidencia de una autoridad popular."

LES PROPAGANDES POLITIQUES

Alcalá Zamora a Sevilla

Sevilla, 18. — Hi ha molta expectació per sentir la conferència que donarà demà al Front Bètic l'ex-ministre senyor Alcalá Zamora.

LA VIDA OFICIAL

Sant Sebastià, 18. — A les dues de la matinada han arribat a Biarritz els reis.

Madrid, 18. — El president romanqué treballant fins dos quarts de deu de la nit al seu despatx oficial del Ministeri de l'Exèrcit.

Després amb ell el sots-secretari de la Presidència i conferència amb el ministre de Foment, senyor Matos.

Després conversà amb els periodistes, i entre altres coses de poc interès, es mostrà molt satisfet de la tramitació que segueix la vaga de Barcelona, que ha entrat en un període de gestió per a arribar a la resolució d'aquest conflicte.

També es mostrava molt satisfet el general Berenguer de l'actitud dels periòdics en alçar-se la censura, i molt especialment dels de Madrid, ja que a provincies alguns s'extralimitaren i hi hagueren necessitat de recollir les edicions."

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Les vagues del Ferrol

El Ferrol, 18. — Han estat desmentint els rumors que venien circulant amb insistència sobre la vaga general.

L'Associació Obrera de la Construcció Naval ha publicat avui una nota adreçada als seus associats, a la qual els fa saber que no hi ha res acordat sobre la vaga ni cap altre moviment."

La situació a Sant Sebastià

Sant Sebastià, 18. — A desgrat dels rumors circulars a darrera hora de la matinada, segons els quals avui es declararia la vaga general, es treballa normalment arreu.

Granada, 18. — El governador ha manifestat als periodistes que l'estat del conflicte ha millorat bastant avui.

Aquest matí han entrat al treball tots els obrers que estaven en vaga, a excepció dels vagues.

Es calcula que el nombre d'obres del ram de construcció que estan en vaga és d'uns 900.

A despit d'anar per bon camí les gestions entre patrons i obrers, la guàrdia civil està en disposició de sortir.

La ciutat presenta aspecte normal. Castelló, 18. — Els paletes vagues s'han reunit aquest matí i del lloc de reunió han marxat en manifestació al Govern civil per parlar amb el governador.

Els ha sortit al pas un sargent de seguretat per advertir-los que l'acte que estaven fent era il·legal, car no s'havia autoritzat pas la manifestació.

Els ha indicat que el millor que podien fer era designar una comissió per anar a parlar amb el governador, a la qual cosa no es posaria cap mena de dificultat, i dissoldre la manifestació allí mateix.

Els vagues han degut considerar massa pobres aquestes raons i a cops d'empenyes s'han desfet del sargent i dels guàrdies que l'acompanyaven, i han continuat llur marxa.

Amb aquest motiu s'ha produït una topada a conseqüència de la qual han resultat tres guàrdies i diversos obrers ferits de proboscitat reservat.

Comentaris de "La Voz"

Madrid, 18. — "La Voz", en un altre article titulat "En torno a las huelgas", escriu:

"No habrá en la alarma que manifestan algunos periódicos y algunas entidades un deseo oculto de volver al pasado?"

Nos referimos a las huelgas. Con motivo de ellas, el alcalde de Barcelona ha dicho: "Preparémonos para otra dictadura". Y algunos diarios de la derecha subrayan esas palabras y las repiten por cuenta propia. No sabemos las cosas de quicio. Las huelgas son fenómenos de orden universal que se dan en todos los países de las cinco partes del mundo. Y ello no quiere decir que el único sistema de Gobierno sea la dictadura. Huelgas hay en Alemania, en Francia, en Inglaterra y en Portugal, y en Holanda, y en Bélgica, y en Checoslovaquia, y en Suiza, y en las naciones escandinavas, y en los Balcanes, y en China, y en la India, y en el Japón, y en los Estados Unidos, y en México, y en Chile, y en el Brasil, y en la Argentina, y en Cuba, y en Egipto, en Argelia, en el África del Sur, en Nueva Zelanda y en Australia."

Recientemente Francia ha pasado por una crisis huelguística iniciada en el centre y que culminó en sus departamentos nórdicos. Casi tres meses ha estado paralizada la industria textil francesa. Los sindicatos obreros luchaban con los sindicatos patronales dirigidos por un antiguo proletario rebelde transformado luego en intransigente capitalista, enemigo de concesiones, y nadie perdió la cabeza, y el Gobierno limitó a mantener el orden y a enviar a Lille, Roubaix, Tourcoing i Armentières al ministro señor Laval, que consiguió se llegara a una fórmula de concordia."

LLIBERTAT DE PREMSA

"El Pueblo Vasco" segrestat

Sant Sebastià, 18. — Ha causat molta sensació el missatge adreçat al rei i sotscrit per l'ex-ministre senyor Salvatella, que publica avui "El Pueblo Vasco".

Nega que un determinat poder desconeixes el projecte del Cop d'Estat del 13 de setembre i estima que cal obrir les Corts i que allí es depurin totes les responsabilitats.

L'ex-ministre d'Instrucció pública, acaba amb aquestes paraules: "Señor, por última vez, a los reales ples de Vuestra Majestad."

Per tal com contenia el missatge altres censures i atacs personals, ha estat recollida l'edició de "El Pueblo Vasco".

"El Liberal" de Bilbao denunciati

Bilbao, 18. — El fiscal ha denunciat avui el número d'avui de "El Liberal" de Bilbao, per la publicació d'un extens extracte del discurs pronunciat en un miting republicà celebrat recentment a Logroño per l'ex-putat socialista senyor Indaizci Prieto.

El llibre d'exemplars recollits per la policia, com a conseqüència de la denúncia, és, a Bilbao i Baracaldo, d'uns dos mil.

La resta de l'edició ha pogut circular.

La circular del Fiscal

Madrid, 18. — La circular del fiscal del Suprem donant instruccions als fiscals de les Audiències sobre l' aixecament de la censura, diu:

"El artículo tercero del Estatuto del Ministerio Fiscal impone a esta Fiscalía el deber de dar a sus subordinados las instrucciones generales o particulares que estime pertinentes, relativas al cumplimiento de sus deberes, y anunciado por el Gobierno de S. M. el propósito de restablecer la libre expresión del pensamiento, estimamos oportuno recordar a todos ellos los que les incumben a tal respecto, ya que el régimen de previa censura a que tan largo tiempo ha estado sometida hace casi innecesario su cumplimiento, y atribuye a la autoridad gubernativa encargada de ejercerla la facultad de impedir toda publicación que estime edictiva o inconveniente. Sustituido el régimen de excepción por el de plena normalidad, no parecerá inoportuno recordar a los encargados de aplicarla aquellas disposiciones que dentro del mismo establecen las necesarias garantías para que el derecho de cada uno pueda coexistir con el derecho de los demás, y todos con un régimen general de derecho y libertad que impone con primordial principio el de mutuo respeto y entera defensa de las instituciones fundamentales en que asienta la organización político-social y la paz pública."

Recordar l'exacte compliment de la Circular del 2 d'octubre de l'any 1893, suscrita per En Trinitari Ruiz Capdepon, i afeïx:

"La especial naturaleza de los delitos de imprenta, que determinaron también especial procedimiento establecido por la ley para su persecución, requieren una constante atención por parte del Ministerio Fiscal, pues inspirándose aquella en el criterio de una gran rapidez en la instrucción sumaria que claramente establecen sus preceptos al disponer en su artículo 316 que "inmediatamente" que se dé principio a un sumario por delito cometido por medio de la imprenta, el grabado u otro medio mecánico de publicación, se procederá a adoptar las medidas que el mismo determina, es preciso que el propósito de la ley no quede frustrado, y que por los funcionarios del Ministerio Fiscal no sólo se interese la práctica de dichas diligencias al formular el escrito de querrela, sino que se vigile cuidadosamente su inmediato cumplimiento, inspeccionando personalmente los sumarios, a fin de que sin levantar mano insten lo necesario a allanar cualquier obstáculo que pueda ofrecerse a su práctica."

Y no hay razón alguna legal para que, concluso el sumario y decretada en su caso la apertura del juicio oral, no se proceda con la misma rapidez, porque redunde en interés y conveniencia de los propios procesados, y la situación legal a ellos creada con carácter provisional por el procesamiento se resuelve en uno u otro sentido lo antes posible."

El Fiscal acaba la circular reproduint les frases del ministre de Gràcia i Justícia En Vicents Romero Giró, resumint la Real ordre circular del 30 de juny de l'any 1893.

Fantasies polítiques

Sevilla, 18. — Als cercles polítics es comenten molt les manifestacions d'una científica personalitat que acaba d'arribar d'una de les platges del nord.

L'esmentada personalitat ha dit que aviat es constituirà un Govern format de la següent manera, salvant les variacions que es puguin produir:

President i Exèrcit. Cambó. Justícia, comte de Bugallal. Marina, Sánchez de Toza. Estat, de Maura.

Fiscalia, marqués de Cortina. Governació, Matos.

Foment, Peninsular senyor Mendosa.

Molt creuen que, a desgrat de la representació de la persona que ha fet córrer la notícia, no es tracta més que d'una para fantasia, car adluc és diu que a la presidència del Congrés aniria el comte de Romanones i a la presidència del Senat el general Berenguer.

La Volta Ciclista

al País Basc

Bilbao, 18. — A les nou del matí es donà sortida a uns seixanta-tres corredors que participen a la Volta Ciclista al País Basc.

La primera etapa de Bilbao a Vitòria, 180 quilòmetres es realitzà sense incidents notables, excepte algunes rebentades.

A les quatre de la tarda començaren a arribar a Vitòria els corredors els quals foren rebuts entusiàsticament.

Entraren, primer Magne; segon, Hector Martí; tercer, Moineau; quart, Montero; cinquè, Canyadó. Els tres primers francesos. Els cinc ferren el recorregut en sis hores, vint-i-quatre minuts, deu segons.

El més sobresortint d'avui ha estat el fracàs del biscaí Dermit, el qual havia estat contractat i comptavambels auxiliis dels corredors francesos, però sense que aquests hagin pogut ajudar-lo per haver quedat molt enrera en la pujada d'Orduña.

El vescomte d'Eza no es retira

Madrid, 18. — Preguntat el vescomte d'Eza si s'havia retirat de la política, ha contestat: "De la política, no; però a governar, sí. Aquest és el meu propòsit en desaparèixer d'ací, i tinc massa presents les amargors passades. Reconec que no tinc temperament d'home polític, i al que aspiro únicament és ajudar a que un governi."

Afeït que estava a les ordres de Bugallal i que a judici seu aquest Govern farà les eleccions a la data convinguda, ja que està ben demostrat que no es pot viure sense Parlament.

Confia que la majoria de les Corts futures serà monàrquica i que d'aquesta sortirà un Govern de concentració format per elements conservadors i liberals de la "zona templada".

Passats els primers moments aïrats, el Parlament haurà d'ocupar-se dels pressupostos i de les qüestions financeres i després tancar-lo, ja que està demostrat que el Parlament desgasta excessivament les funcions dels governants. Segons ell, aquesta concentració hauria de presidir-la el general Berenguer.

Acabí el vescomte d'Eza que, per la seva vet, no aspira mai més a ostentar cap càrrec en política.

Enric Blanco a Melilla

Melilla, 18. — El professor N'enric Blanco ha decidit avançar el seu viatge a Barcelona.

Parlant amb els periodistes ha dit que el dia 29 sortirà amb la seva esposa i la seva filla cap a Barcelona, a bord del seu balandra. Hi arribarà el dia 5 d'octubre.

El senyor Blanco ha rebut cartes dels seus amics catalans comunicant-li que l'infant don Carles i la comtessa de Güell, al davant de comissions de dames i senyors, organitzen a honor seu diverses festes.

L'Ajuntament i la Diputació sol·licitaran que li sigui concedida la creu del Mèrit Naval.

Actualment el professor Blancoc escriu un llibre amb les notes del seu diari de navegació, que es proposa publicar quan arribi a Barcelona.

Ahí visità la base d'hidros de Mar-Chica.

Els aviadors l'invitaren a pujar en un aparell, a la qual cosa el senyor Blanco es negà.

Un dels aviadors le preguntà admirat:

—Com, doctor, vós, tan valent, que no heu temut l'Océan?

—Be que cada valentia té el seu medi i el seu ambient que li són propis—respongué humorísticament el professor.—Vosaltres sou brans en l'aire i jo no us acompanyo, però... aquí de vosaltres s'atreveix a travessar amb el meu balandra l'Atlàntic."

Els regidors de Madrid no tenen afició al càrrec

Madrid, 18. — L'alcalde de Madrid es queixava avui de no haver-se pogut resoldre alguns assumptes en el ple de l'Ajuntament, per la manca de regidors.

Ha afeït que havia adreçat una carta imponent la multa que assenyalava la llei als regidors que no han assistit avui a la reunió, i si bé aquesta multa és insignificant, almenys servirà per a expressar la meua protesta i d'excitació al compliment de llur deure i compromís contractat amb el pleu madrileny, puix que en la sessió d'avui s'havien de tractar afers ben beneficiosos per a Madrid.

Entre els assumptes que han estat aprovats en la

anyants que respon a l'esmentada finalitat i que comprèn un conjunt de matèries, algunes de les quals no s'havien ensenyat encara en les Escoles comercials del nostre país, tot i ésser a llur existència cada vegada més exigible per la pràctica comercial i econòmica dels nostres temps. Vetllant, doncs, per la formació integral del nostre jovent, la Diputació de Barcelona ha establert per a la nova Institució el pla d'ensenyaments següent:

INSTITUT FRANCES
A l'Institut Francès (Universitat de Toulouse) es reprendran els cursos 1930-1931 de la manera següent:

Primer. "Cours Secondaire", dijous, 2 d'octubre, a les nou del matí.
Segon. Cursos de llengua i cultura franceses, dimarts, 7 d'octubre, a les de la tarda. Es crida molt especialment l'atenció sobre els cursos de la secció literària que van destinats als joves i noies que desitgen completar llur cultura general i perfeccionar-se en la coneixença de la llengua, de la vida, de l'art i de la literatura de França.

La matrícula pot efectuar-se tots els dies feiners, d'onze a una i de cinc a vuit, a la secretaria, Aragó, 316, principal.

DEGANAT SECCIO DELS MESTRES NACIONALS DE BARCELONA

Aquest Deganat celebrarà assembleja extraordinària diumenge vinent, dia 21 del que cursa, al Casal del Mestre, Mendizábal, 19, principal, a dos quarts d'onze del matí, de primera convocatori i mitja hora més tard de segona, d'acord amb la següent ordre del dia:

Primer. Lectura i aprovació de l'acta de l'assemblea anterior.

Segon. Proposicions de la Direcció.

Tercer. Caixa d'anticipos.

Quart. Previsió i demanades.

Donada la importància que tenen els assumptes sobre els quals hi haurà discussió, hom recomana la puntual assistència del Magisteri Nacional de Barcelona.

PRIMER CURS

CONTINGENTS GENERALS

a. Ampliació d'Àlgebra i Matemàtiques financeres (llició diària). Professor, senyor Lluís Ferrer i Jaume.

b. Economia general i Política econòmica (llició alterna). Professor, senyor Manuel Rabentós i Bordon.

c. Ampliació de Comptabilitat (llició alterna). Professor, senyor Ferran Boter i Maurí.

SEGON CURS

CONTINGENTS GENERALS

Organització d'empreses (llició diària). Professor, senyor Andreu Bauzá i Sanromà.

Dret del comerç (llició alterna). Professor, senyor Manuel Carrasco i Forniguera.

Estadística general i aplicada al funcionament d'empreses (llició alterna). Professor, senyor Josep A. Vancells i Solà.

TERCER CURS

DESPECIALITZACIO

Economia del diner - Moneda, Banca i Borsa. Professor, senyor Pere Coromines i Muntanya.

Teoria i pràctica del sistema distributiu. Professor, senyor Cristòfol Massó i Escofet.

Quanes i Transports. Professor, senyor Cristòfol Massó i Escofet.

Estudis especials de geografia econòmica. Professor, senyor Joan Oller i Vallès.

Comptabilitat superior - Anàlisi i interpretació de comptabilitats. Professor, senyor Ferran Boter i Muntanya.

Director de la Institució, Sr. Pere Coromines i Muntanya.

Ha visitat al vice-rector doctor Alcobé, per abs. del rector, una comissió formada pels senyors Josep de León, director de "Las Noticias"; Santiago Roure, pel Comitè Olímpic Espanyol; i Josep Miralles, secretari de la Confederació Deportiva de Catalunya, per tal d'invitar el rector perquè formi part del Comitè d'Honor que s'ha constituït per a l'homenatge que es va a dedicar al professor N'Enric Blanco Alberich, que acaba de realitzar la proesa de travessar l'Atlàntic en la forma ja coneguda pel públic.

DIPLOMES DE MATRICULA D'HONOR

El rector ha estat signant els diplomes de Matricula d'Honor, expedits a favor dels alumnes senyors Francesc Boixeda Pàmias, Rafael Grau Masas, Josep Maria Gofí Domínguez, Emili Gállego Berenguer, Vicent Palom, Lluís Garcia Palacios, Josep Bória Lloa, Josep Maria Pijera Serra, Nicolau Margarita Ferrer, Carlos Pol Aleu, Ignasi Sala Mauri, Miquel Torres Carbó, Liberat Roig Català i Na Francisca Nadal Guseferré i Na Ramona Vidal Costa.

CONCURS PER A PLACES DE SUBALTERNES

S'annuncien per a proveir per concurs de mèrits, quinze places de porters de Centres docents, entre les quals figuren una a la Universitat d'aquesta ciutat, una altra a l'Institut de Segona Ensenyança de Lleida i una altra en igual centre docent de Mahó (Balears). El termini per a sol·licitar-la és de quinze dies, que acaba el dia 30 d'aquest mes.

ACUNULACIO DE CATEDRA

Per encargar-se de la càtedra de Literatura i Terminologia vacants a l'Institut de Segona Ensenyança d'Ibiza (Balears), se li acrediten els dos professors del col·legi de catedràtic al professor auxiliar de la Secció de Lletres de Foment Centre, senyor Angel Torrejón Bartolomé.

Per a més informes, dirigir-se a la

L'AGITACIO ARGENTINA

Les relacions amb la Gran Bretanya

Londres, 18. — D'origen oficial britànic es declara que l'ambaixador d'Anglaterra a Buenos Aires ha lliurat aquesta tarda al Govern del general Uriburu, una nota del Govern anglès que diu que el canvi de Govern argentí no ha afectat les normals relacions diplomàtiques entre els dos països. — Fabra.

El reconeixement pels altres Governos

Buenos Aires, 18. — El reconeixement del nou Govern per part de França i Espanya, abans de què ho fessin els Estats Units, ha causat excel·lent impressió en els centres argentins i s'interpreta com una demostració de l'afecte i amistat que uneix a aquells països amb la República. Posteriorment han reconegut el govern d'Uriburu, els representants d'Àustria, de Finlàndia i de Dinamarca.

El Govern ha posat de relleu que fins ara cap ciutadà argentí ha estat deportat i que només alguns funcionaris havien tingut davant la temença de les responsabilitats que li tocaven en incorrere en delictes comuns. — Fabra.

Montevideo, 18. — El Govern ha acordat reconèixer al Govern argentí del general Uriburu sense més dilació. — Fabra.

Depuració en el cos de policia

Londres, 18. — El corresponent del "Daily Herald" a Buenos Aires telegrama que una de les primeres conseqüències de la pujada al poder del general Uriburu ha estat el restringiment de la criminalitat en aquella capital per la depuració feta en el cos de policia on, segons sembla, s'hi amagaven bandes de malfactors i fascinosos.

El senyor Hermelo, nou cap de la vigilància de Buenos Aires manté una rigorosa disciplina en el cos, la conducta del qual en els darrers temps mereixia protestes generals. — Fabra.

La guerra duanera entre els EE. UU. i el Canadà

Londres, 18. — Comunicen de Nova York al "Daily Telegraph" que la revisió de les tarifes duaneres del Canadà són un cop directe, una contestació, a l'augment de les tarifes dels Estats Units. Aquesta revisió canadenca equival a una guerra duanera entre ambdós països.

La disposició adoptada pel Canadà afecta tan directament als Estats Units que segurament la Comissió nord-americana de duanes examinarà el cas i decidirà entrar en negociacions perquè els Estats Units i el Canadà revisin simultàniament les seves tarifes.

El Canadà compra als Estats Units dues vegades més del que ven a aquest país. Per això la indignació dels industrials i comerciants canadencs davant la llei duanera nord-americana. — Fabra.

Ottawa, 18. — En sessió extraordinària, el Parlament ha adoptat un projecte de llei augmentant els drets d'entrada de duanes sobre 130 articles, especialment tèxtils, accs i productes agrícoles.

Aquesta disposició va dirigida contra els Estats Units. — Fabra.

secretaria de la Institució, a l'adreça esmentada.

DEL RECTORAT

Ha visitat al vice-rector doctor Alcobé, per abs. del rector, una comissió formada pels senyors Josep de León, director de "Las Noticias"; Santiago Roure, pel Comitè Olímpic Espanyol; i Josep Miralles, secretari de la Confederació Deportiva de Catalunya, per tal d'invitar el rector perquè formi part del Comitè d'Honor que s'ha constituït per a l'homenatge que es va a dedicar al professor N'Enric Blanco Alberich, que acaba de realitzar la proesa de travessar l'Atlàntic en la forma ja coneguda pel públic.

DIPLOMES DE MATRICULA D'HONOR

El rector ha estat signant els diplomes de Matricula d'Honor, expedits a favor dels alumnes senyors Francesc Boixeda Pàmias, Rafael Grau Masas, Josep Maria Gofí Domínguez, Emili Gállego Berenguer, Vicent Palom, Lluís Garcia Palacios, Josep Bória Lloa, Josep Maria Pijera Serra, Nicolau Margarita Ferrer, Carlos Pol Aleu, Ignasi Sala Mauri, Miquel Torres Carbó, Liberat Roig Català i Na Francisca Nadal Guseferré i Na Ramona Vidal Costa.

CONCURS PER A PLACES DE SUBALTERNES

S'annuncien per a proveir per concurs de mèrits, quinze places de porters de Centres docents, entre les quals figuren una a la Universitat d'aquesta ciutat, una altra a l'Institut de Segona Ensenyança de Lleida i una altra en igual centre docent de Mahó (Balears). El termini per a sol·licitar-la és de quinze dies, que acaba el dia 30 d'aquest mes.

ACUNULACIO DE CATEDRA

Per encargar-se de la càtedra de Literatura i Terminologia vacants a l'Institut de Segona Ensenyança d'Ibiza (Balears), se li acrediten els dos professors del col·legi de catedràtic al professor auxiliar de la Secció de Lletres de Foment Centre, senyor Angel Torrejón Bartolomé.

Per a més informes, dirigir-se a la

ESTRANGER

LA SITUACIO A L'INDIA

Les eleccions motiven importants desordres a Bombai

Bombai, 18. — Avui han començat les eleccions legislatives del districte de Bombai. Al districte del sud han estat detinguts 25 dones que formaven grups estacionats davant els col·legis electorals per tal d'impedir la votació.

Uns 50 policies armats han estat col·locats en els llocs on es formen els grups.

Durant les eleccions han ocorregut grans desordres que semblen haver estat causats per la retirada d'un dels quatre candidats per als tres llocs que es disputaven, fent inútils les eleccions. — Fabra.

Bombai, 18. — La policia, que havia rebut reforços, ha carregat contra la multitud, que intentava obstruir el local on tenia lloc l'elecció.

Han resultat ferides trenta persones.

La policia efectua gran nombre de detencions, entre les quals hi ha dotze dones.

Quan un determinat candidat anuncia que desista de la lluita es restablí immediatament la tranquil·litat. — Fabra.

Una càrrega i cent ferits a Bombai. - Tres-centes dones detingudes

Bombai, 18. — La policia, armada amb canyes de bambú, ha donat una càrrega contra una multitud immensa que havia pres una actitud provocadora i es negava a disoldre's.

Han estat detingudes tres-centes dones. Han resultat ferits un centenar de manifestants. — Fabra.

Condemnat a deportació perpètua

Calcuta, 18. — L'estudiant de la Facultat de Dret, Dinesh Chandra Majumdar, que fou detingut el dia 25 d'agost a conseqüència de l'atemptat contra el comissari de policia, Sir Charles Taggart, contra el qual fou llançada una bomba, ha estat condemnat a deportació perpètua. — Fabra.

El comerç nord-americà

Londres, 18. — El diari oficial del ministeri del Treball compara avui la situació del comerç exterior entre els Estats Units i diversos països europeus experimentada durant aquest any.

Les importacions durant els set primers mesos de l'any presenten les següents xifres de disminució:

Estats Units, 25,9 per cent.

Itàlia, 21,4 per cent.

Alemanya, 17,8 per cent.

França, 12 per cent.

Anglaterra, 10,2 per cent.

Bèlgica i Luxemburg, 5,8 per cent.

Les exportacions han disminuït en les següents proporcions:

Estats Units, 22,6 per cent.

Itàlia, 20,9 per cent.

Anglaterra, 16,4 per cent.

Bèlgica i Luxemburg, 14,1 per cent.

França, 9,6 per cent.

Alemanya, 6,2 per cent. — Fabra.

Els "Casos d'acer" contra l'Orde dels Joves Alemanyans

Berlin, 18. — El procés per difamació intentat pel segon president dels Casos d'Acer, senyor Dusterberg, contra el canceller de l'Orde de Joves Alemanyans, senyor Borneman, ha començat aquest matí a Halle.

El senyor Borneman pretenia que l'Associació Casos d'Acer tractava de cercar una aproximació amb França.

En la sessió d'aquest matí, el senyor Dusterberg ha manifestat que aquestes negociacions no havien existit ni podien existir.

— Considero els francesos — ha dit — com els nostres enemics hereditaris, i no és qüestió de negociar amb ells.

Un testimoni ha declarat que els Casos d'Acer es negaren a acceptar una invitació que els fou adreçada per la Federació Francesa d'Antics Combatents. — Fabra.

Plou a Anglaterra

Londres, 18. — Han calgut grans pluges, especialment a la illa de Man. Les aigües han interromput el tràfic ferroviari en diversos indrets i han ocasionat greus desperfectes en alguns carreteres.

També han estat destruïts alguns ponts i s'han ofegat molts caps de bestiar. — Fabra.

Briand conferència amb Curtius

Ginebra, 18. — El ministre d'Afers estrangers francès, senyor Briand, ha pres avui el títol de la Delegació alemanya i ha aprofitat l'ocasió per a parlar amb el ministre alemany d'Afers estrangers, senyor Curtius.

El senyor Briand ha proposat que el

El govern britànic i nord-americà han comunicat oficialment que reconeixen els governs nous del Perú i l'Argentina.

Les eleccions del districte de Bombai han motivat greus desordres. Hi ha cent ferits i tres-centes dones han estat detingudes.

Els directores de les escoles italianes instal·lades a Grècia desobeeixen les ordres de les autoritats hel·leniques.

Sis minaires han resultat morts en una explosió de grist a River Herbert.

L'estudiant acusat d'haver llançat una bomba contra el cap de policia de Calcuta ha estat condemnat a deportació perpètua.

SOCIETAT DE NACIONS

L'organització del Tribunal de La Haia

Ginebra, 18. — La Comissió d'Assumptes Jurídics de l'Assemblea de la S. de N., després d'haver adoptat l'ordre del dia, abordà la qüestió relativa a l'organització del Tribunal Permanent de Justícia Internacional de La Haia.

Amo motiu de posar-se a discussió la revisió de l'Estatut del dit Tribunal, s'ha entaulat una viva controvèrsia en la qual han pres part diversos membres de la Comissió, entre els quals, el senyor Politis. — Fabra.

No hi ha acord franco-italià

Ginebra, 18. — Als cicles polítics francesos de la Conferència són desmentides les informacions segons les quals, les converses franco-italianes podrien donar-se per finalitzades per haver arribat a un acord.

S'afegix que les converses segueixen, però, per ara, no s'ha arribat a cap solució. — Fabra.

El Consell

Ginebra, 18. — El Consell de la S. de N. s'ha reunit aquesta tarda a les tres, amb assistència dels tres nous membres, delegats de l'Estat Lliure d'Irlanda, Guatemala i Noruega, sota la presidència del senyor Zuretti.

Com és de consuetud en aquests casos, els delegats sortits representants del Canadà i Cuba, han estat invitats a formar part de la Comissió preparatòria del Desarmament.

El Consell ha fixat la data de maig de 1931 per a la reunió d'una Conferència Internacional que tractarà de la limitació de la fabricació de tòxics.

El debat principal ha estat originat per la qüestió de les relacions entre Polònia i Lituània.

El Consell, d'acord amb el report emès pel senyor Quiñones de Leon, i a proposta de Polònia, ha significat als dos països veïns la conveniència de prosseguir les negociacions directament.

El senyor Zaunier, delegat de Lituània, ha declarat, amb ironia, que acceptava les conclusions del report i esperava rebre proposicions concretes del Govern polonès.

El senyor Zaleski s'ha limitat a acceptar les conclusions del report en nom de Polònia.

A manca de comunicacions entre els dos països, que ha arribat a ésser gairebé absoluta, preocupat el Consell, el qual procedí al nomenament d'una comissió d'estudi, la qual ha redactat el report.

A proposta del ponent, senyor Quiñones de Leon, el Consell ha ajornat fins a la reunió del mes de gener l'examen d'aquesta qüestió. — Fabra.

Les Comissions

Ginebra, 18. — Les Comissions han desplegat avui una gran activitat.

La sisena Comissió (Qüestions polítiques) ha nomenat el senyor Poncet ponent per a l'assumpte dels refugiats.

La primera Comissió (Assumptes jurídics) ha acordat l'ordre del dia, en la qual figuren, entre altres assumptes, el que fa referència a la codificació progressiva del Dret Internacional.

També figura l'augment del nombre de vice-presidents.

Per al primer punt cal tenir en compte el report de primer de setembre de 1929, aprovat el dia 12 del corrent pel Consell i que eleva a 15 el nombre de membres del Tribunal de Justícia Internacional, en lloc d'11 com eren ara, i fixa els seus, etc.

S'ha entaulat una viva discussió en el curs de la qual el senyor Politis ha dit que tots els Estats havien palestat llur bona voluntat, excepte Cuba.

El senyor Ferrer, delegat de Cuba a la S. de N., ha protestat i ha acusat el senyor Politis d'haver fet un discurs electoral.

Després d'algunes intervencions per a calmar els ànims, el senyor Ferrer ha deixat entendre la possibilitat que Cuba aprovi el protocol en un esdevenidor vinent.

El senyor Reil ha proposat que el

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL

Sis minaires morts

River Herbert (Nova Escòcia), 18. — En una mina d'aquest districte s'ha produït una explosió de grist, en una galeria de 450 metres de fondària. Han resultat sis minaires morts i tres més amb ferides de gravetat. — Fabra.

L'AERONAUTICA

L'avió de Matthew

Bagdad, 18. — Aquesta matinada volà per damunt de la ciutat un aeroplà que hom va creure era el de Matthew que fa el ràid Anglaterra-Austràlia, però, posteriorment va saber-se que no era el d'aquest. — Fabra.

Constantinoble, 18. — L'aviador Matthews a aterrat a l'aeròdrom d'aquesta capital i reprendrà el vol demà al matí. — Fabra.

Els accidents de l'aire

Berlin, 18. — Lluís de W. remberg que volava realitzava uns vols acrobàtics a prop de Schinfil i intentà passar a un altre avió en ple vol. Els dos avions han quedat enganxats i han caigut a terra. Han mort els quatre aviadors que els tripulaven. — Fabra.

Els italians a Grècia

Patras, 18. — Els directores de les escoles italianes feixistes han declarat que no observaran la recent llei que prohibeix la matrícula dels estudiants grecs a les escoles estrangeres per considerar que la qüestió incombeix als consuls estrangers.

Per la seva part, el prefecte de la regió, ha declarat que els que no observin les disposicions del Govern seran perseguits. — Fabra.

LA LLEI SECA

Un fiscal humit que dimiteix

Nova York, 18. — Mr. Tuttle, fiscal general de l'Estat de Nova York, recentment guanyat a la causa dels "humits", ha presentat la dimissió del seu càrrec. — Fabra.

L'assistència financiera als Estats agredits

Ginebra, 18. — La Comissió del desarmament ha prosseguït l'examen del problema de l'assistència financiera als Estats víctimes d'agressió.

Hom creu que abans de finir la present Assemblea de la Societat de Nacions podrà ésser acceptada una convenció a la qual quedaran previstos, no tan sols el cas d'amenança de guerra, sinó aquells que es produïssin hostilitats declarades.

La discussió sostinguda ha permès comprovar l'esperit de conciliació palesat per la Delegació alemanya.

Demà es discutirà la qüestió de les minories que ha estat plantejada per la Delegació alemanya.

En previsió d'això, els representants dels països minoritaris, han celebrat una reunió amb el senyor Zaleski. — Fabra.

La situació política

Berlin, 18. — Als cicles governamentals se serva la reserva més absoluta sobre l'esdevenidor de les posicions parlamentàries.

El diari nacionalista es mostra partidari d'una concentració dels partits de dreta.

L'urban pangermanista "Deutsche Zeitung" es pronuncia a favor de la unió dels socialistes nacionals i dels nacionalistes d'Hugenberg, com a constitutiva, arribat el cas, la fracó més nombrosa del Reichstag i donaria lloc a aquell grup ocupés la presidència de la Cambra.

Als cicles afectes al cap recista se serva també la més gran reserva sobre els projectes del partit i els del seu director.

Les veritables intencions del senyor Hitler són completament desconegudes. Per altra part, l'òmnim està desconcertat respecte els projectes del cap dels nacionalistes, puix que mentre aquest en un discurs pronunciat a Munic ha declarat: "no som un partit parlamentari, sinó la força de les circumstàncies i dels precedents constitucionals" en un altre discurs pronunciat a Hamburg per un altre cap recista, el senyor Strasse, aquest ha dit: "Sense haver nomenat als socialistes que volem? Doncs bé: volem el contrari del que ara passa. La política exterior d'Alemanya actualment tendeix a què el govern estimat de França i nosaltres volem ésser estimats d'Alemanya i odiats per França. Volem la Dictadura com a règim de transició. Introduïrem el servei de treball obligatori, i cada any un milió i mig de joves alemanys treballaran per Alemanya, com nosaltres lluitarem quatre anys per ella a les fronteres." — Fabra.

Bèlgica reconeix els Governos de l'Argentina i Perú

Brusselles, 18. — El Govern belga ha decidit reconèixer el nou Govern de l'Argentina.

Per altra banda, les

EL SEPTOR

FUTBOL

El partit del dia 24 a Les Corts

Una lluita de conjunts... i una obra benèfica

Dimarts vinent, diada de la Mercè, com és sabut, al camp de Les Corts, degut a la desigualtat que pesa sobre l'Estadi de Montjuïc, hi haurà un esdeveniment. El partit serà jugat per dues seleccions, una de catalana i una de castellana, i la finalitat d'aquest encontre exclusivament benèfica, a profit de la família del jugador dels Alonsos Obreros de Vilanova, Gimeno, de la Múria de jugadors i dels nens de l'Asil de Sant Joan de Déu.

La finalitat, només, del partit es presta a una sèrie de consideracions de caràcter sentimental que ens abastem prou de fer parlar, ultra estar convençuts de la manera com els aficionats a l'esport saben contribuir a aquesta mena d'actes que tant ens honoren, les creiem del tot oportunes.

Tot hom coneix l'estat en què es troba la família del jugador Gimeno, mort de desgènica a causa de les lesions rebudes en un acte esportiu. Tot hom coneix l'eficàcia de la caritat col·lectiva per tal d'ajudar les institucions benèfiques com la de l'Asil de Sant Joan de Déu. I, finalment, no desconeix ningú la necessitat que tenen els jugadors de futbol de comptar amb un organisme prou poderós que pugui subvenir les necessitats del professional esportiu en cas de dissort.

Si l'organisme mutualista esportiu

arriba aviat a comptar amb els mitjans necessaris, no caldrà mobilitzar els companys en actes esportius i extra-esportius, als quals val a dir en honor de tots han sabut sempre cooperar d'una manera digna de tot elogi.

Hem de confessar, no obstant, que no tota la glòria de les accions benèfiques, en casos com el del jugador Rini i el de Gimeno actualment, pertany als que s'han prestat a servir l'objecte de la tenció del públic. Aquest té dret a reclamar una part molt important quant al compliment dels seus deures d'humanitat i d'altruisme.

En actes tal vegada de migrant interès esportiu, el nostre públic s'ha fet seu l'altre interès, al benèfic. Ara que van agermanats els atractius que el partit a celebrar entre els jugadors de les terres castellanes i els nostres no desmereix de la finalitat del partit, esperem que el nostre públic sabrà respondre d'una manera apropiada a l'ocasió de divertir-se tot essent útil que li ha preparat la Federació.

No hi ha dubte que seria el millor començ per a la pròxima temporada esportiva, que es pogués celebrar sota els auspicis dels bons sentiments que sempre han de regular els actes de la nostra gent, àdhuc quan es tracta d'esplaiar-se.

X. DE V.

Les inscripcions amb el detall de proves i edat s'adreçaran a la Federació Catalana d'Atletisme-Barcelona, o bé a la secció d'atletisme del C. N. Reus "Ploms", per tot el dia 27 de setembre.

Per a aquest campionat s'ha confeccionat el següent programa: 60 metres llires, categoria 14 anys (eliminatòries).

80 metres llires, categoria 16 anys (eliminatòries).

Llançament del disc (1 kg.), per a les dues categories.

Salt de llargària, per a les dues categories.

1.000 metres llires, categoria 16 anys.

Final dels 60 metres llires.

Final dels 80 metres llires.

400 metres llires, categoria 14 anys.

Salt d'alçada, per a les dues categories.

Llançament del javalot (600 grams), per a les dues categories.

600 metres llires, categoria 16 anys.

4 per 80 reemplaçaments categoria 16 anys.

Salt de perxa, per a les dues categories.

4 per 60 reemplaçaments, categoria 14 anys.

B O X A

NOVES

A Nova York, el pes fort portuguès Santa Camarà, vençut per k. o. el pugilista local Torriano.

Dien de Milà que Bossio posarà en joc el seu títol de campió d'Itàlia del pes mitjà davant Dobrez, de Trieste.

Comuniquem de Nova York que Striling ha signat un contracte per a boxar pel novembre vinent a Atlanta contra el pes fort francès Grielle.

Carnera embarcarà el dia 24 amb direcció a Europa.

Uscedun, que és esperat d'un moment a l'altre a l'Harve, descansarà uns quants dies a Regil i després es posarà a disposició del promotor Dickson, que com se sap, el té escripturat per fer-li disputar tres combats a Europa.

A fi de posar-se d'acord amb Jeff Dickson, per a l'organització d'alguns combats d'importància a Barcelona, és imminent la sortida cap a París dels representants de l'empresa del Palace senyors Tusell i Taxonera.

El dia 9 d'octubre, a París, es disputarà el campionat de França dels pesos ploma entre Bensa, campió, i Decobell, challenger.

UN CAMPIONAT TDE CATALUNYA A BADALONA

Els aficionats de Badalona estan d'enhorabona: la revengia del combat Sans-Grielle, en el qual el de Badalona perdé el campionat de Catalunya del pes lleuger, tan brillantment conquistat a Isidre Pérez, s'efectuarà dissabte a l'espai local de l'Ateneu Obrer de Badalona.

Per a Grielle és aquesta una prova en extrema dura, puix que no per efectuar-se a Badalona s'afavorirà el seu adversari, el qual és de suposar que doblarà els seus esforços, ja que de sobres sap que no serà en el ring de Badalona el favorit del públic, com ho seria a Barcelona, d'haver aconseguit la signatura d'aquest campionat els organitzadors del "Nuevo Mundo".

En la mateixa vetllada figura un altre combat de gran interès, ja que Jim Terry, el notable ploma del Poblet, serà acarat a Teodor Murrall, ex-campió d'Espanya.

Avui, divendres, a la nit, de dos quartes de nou a les nou, tindrà lloc a la Federació Catalana de Boxa el pesatge de control i reconeixement mèdic dels boxadors.

El pesatge oficial de Grielle i Sans, així com també el dels boxadors residents a Badalona, tindrà lloc demà, dissabte, a les dues de la tarda, amb caràcter públic, a l'Ateneu Obrer de Badalona. Aquest acte oficial de boxa, el primer que tindrà lloc a Badalona, ha despertat la curiositat i cal suposar que serà presenciat per nombrosos aficionats, a l'igual que els pesatges que a Barcelona s'efectuen per als grans combats.

A excepció del combat entre Murrall, l'ex-campió d'Espanya, i Jim Terry, en els altres combats del programa es veurà representada la boxa badalonina; així, Rabio, de Badalona, serà acarat a Campillo, de Barcelona; Riera, de Badalona, a González, de l'Abella; i Bileque, i amparat de Badalona, a Corella, de l'Esporting.

La llista dels inscrits comptava amb 60 corredors, entre els quals hi havia un nombre molt respectable de corredors de primers èrre que, el mateix que en els anys anteriors, es preparaven a participar en la prova organitzada pel nostre col·lega "Excelsior", de Bilbao.

No obstant, a l'hora de començar es produïren moltes baixes les quals han reduït considerablement els participants en quantitat i en qualitat. A l'hora de la sortida encara es produïren les baixes dels corredors que integren els equips de les mar-

ques "Genial-Lucifer" i "Aleyon". I dels corredors Peglion, Pellaster i Guirmand, francesos, i dels germans Trueba. En conjunt prengueren la sortida 31 corredors.

Tot just iniciada la lluita es veié que els asos estaven dividits en dos grups. Un d'ells, format pels germans Magne, St. Martin, Aerts, Moineau i Dermitt, i l'altre per Canyardó, germans Montero, Esquerre i Dupas.

En indicar-se la lluita al desolvi d'Artenara, R. Montero va reventar i quedà despegat; però, un cop aïllada l'avaria, sortí en persecució dels fugitius i arribà a poca metres del grup al peu de la cèlebre costa d'Ordunya.

A la collada d'Ordunya, que és molt forta, la posició en els primers quilòmetres de la pujada era: Aerts, Canyardó, Antoni Magne i Esquerre. Canyardó i Magne van canviar de desenfocament i els altres dos seguiren al cap, despegant després el biscal al belga.

Ricard Montero, fent una demostració de les seves grans facultats d'escalador, va arribar a dalt primer amb dos minuts i dos segons d'avantatge sobre Esquerre, que fou el segon.

NATACIO

680 nedadors prendran la sortida diumenge al matí per a la V Travessia del Port de Barcelona, nombre que, en batre tots els rècords fins a la data, constitueix un gran èxit per al Club Atlètic, organitzador de la prova

Sens dubte l'èxit de participants a la V Travessia del Port de Barcelona està assegurat, puix que són 680 els nedadors que diumenge al matí prendran la sortida en el lloc denominat el "martell", en representació dels nedadors de tot Catalunya.

El nombre de 680 nedadors que reunit la passada Travessia, i que es comptava que no fóra batut, ha estat llargament superat en la d'enguany.

Un detall que diu molt a favor de la propaganda que en l'esport de la natació exerceix la Travessia del Port és el que consten inscrites tretze senyores, entre elles la campionessa Maria Almacelles.

El primer any que s'instituí aquesta categoria, una sola senyora va prendre la sortida. A l'any vinent foren cinc. I en el present el rècord és també batut de llarg, ja que seran tretze les "Tritones", que donant un gran exemple d'entusiasme per l'esport de la natació, es llançaran a l'aigua per a efectuar la V Travessia.

Els millors nedadors de fons consten inscrits.

En primer lloc Ramon Artigues, de l'Atlètic, que aprofitant la seva gran forma actual tractarà d'aconseguir una nova victòria.

Celedoni Fernández, del Barceloneta, també prendrà la sortida. Aquesta ha d'ésser un seriós adversari de l'Artigues.

Palatxí, Segalà, Zvuller, Arranz, etcètera, del Barcelona seran seriosos aspirants als primers llocs.

Per la seva part el C. N. Atlètic, organitzador de la prova, ha inscrit, ultra l'Artigues, els seus entusiastes defensors Bernal, Domingo, Sierra, Mateu, etc.

En el moment de tancar-se la inscripció encara no s'ha rebut la del C. N. Tarragona, on hi ha l'excel·lent nedador Ricomà.

La lluita per a la classificació de cinc nedadors promet ésser aferrissada, puix que les forces entre el Barcelona i l'Atlètic estan antel·lades.

Per a l'adjudicació definitiva del preut Trofeu Duran, l'Atlètic i el Barcelona han efectuat un màxim esforç.

Ha estat a l'Alcaldia, a fi de visitar l'alcalde, comte de Güell, el regidor senyor Bremon, per tal de presentar-li els senyors Casanoves, president de l'Atlètic, organitzador de la Travessia del Port; el Dr. Pal i el senyor Baster, per la Federació Catalana de Natació, els quals venien a invitar-lo a fi que donés la sortida.

Com a detall interessant referent als inscrits a la gran prova que organitza el Club Natació Atlètic cal fer constar el que l'Aeronàutica Naval ha inscrit entre mariners i aprendents: 32 nedadors.

Es una dada que diu molt a favor de l'Aeronàutica Naval, demostrativa que no oblidem la preparació física dels seus individus, els quals han estat entrenats pel tinent de navili senyor Angel de Castro.

Al mateix temps, l'Aeronàutica Naval ha volgut sumar-se a l'èxit de la V Travessia amb la dita podrida inscripció, tenint en compte que aquesta serà la definitiva per a l'adjudicació del preut Trofeu Duran, donat de la dita institució.

El Club Natació Atlètic ha rebut de l'any director de l'Aeronàutica tota mena de facilitats per al millor èxit de la prova.

També coopera amb el seu acostumat entusiasme a la difícil organització de la Travessia, en el que es refereix a la seva jurisdicció, el senyor Josep Aixé, enginyer director de les Obres del Port.

Per la seva part, el comandant de Marina ha promès al Club organitzador que el dia de la prova s'exercirà un bon servei de policia per l'autoritat de Marina, amb l'objecte que els nombrosos botes i altres embarcacions que seguïen els nedadors no obstaculitzin la ruta que aquests han de seguir, mul-

tant els que contravinguin les disposicions que seran dictades a l'efecte. Tots els detalls d'organització es van prevenint amb temps, per al bon desenvolupament de la prova.

Les comissions nomenades a l'efecte treballen activament perquè això sigui un fet.

Com l'any anterior, per a arreglar el millor possible la gran quantitat de participants, a la part del "Martell" es marcarà el lloc que ha d'ocupar cada nedador.

Segons costum de l'Atlètic, seran posades a disposició dels periodistes i fotògrafs dues llanxes a motor, perquè puguin complir comodament llurs deures informatius.

A la notable llista de premis, s'han d'afegir els següents: Copa de l'Aeronàutica Naval; Copa Gil i Arnaus, instituida per l'Atlètic, a la memòria dels primers nedadors que van fer la Travessia l'any 1915; Copa Federació Catalana de Boxa; Copa Atlètica de la Banda Municipal; copa del capità general; premi de governador civil; copa Club Natació Barcelona; copa "La Rambla de Catalunya"; copa Bar Farrell; copa V. Pal; premi maspatrens El Negrito; premi Penya Cranes de l'Atlètic; premi del regiment d'Infanteria d'Badajoz; premi del regiment d'Intendència; premi Penya Esportiva Olímpic; premi F. C. Barcelona; premi Sant Apol·lí.

EXHIBICIO DELS NEDADORS MARSELESOS A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA, ELS PROXIMS DIES 23 I 25

A mesura que s'apropa la data fixada per als encontres de natació entre els nostres representants i els notables equips del "Cercle des Nageurs", de Marsella, augmenta l'entusiasme entre els rengles esportius de la nostra ciutat.

La natació, feliçment, ja no és l'esport d'uns quants. Les multituds segueixen el seu pas al dia, i coneixen bé les marques i principals performances tant dels nostres campions i campiones, sinó que també de les més reeixides figures mundials.

Estem en vigílies de grans esdeveniments, pel que fa referència a aquest esport, que el públic barceloní no desaprofitarà, n'estem segurs.

Tenim una Travessia del Port, i dos dies després, la presentació dels campions francesos del litoral i un dels més seriosos aspirants al títol nacional, acompanyats de la seva secció femenina, que ens prepara sorpreses en enfrontar-se amb les nostres campiones.

La Federació Catalana de Natació Amateur, d'acord amb el Club de Natació Barcelona, prepara el programa d'aquestes vetllades nocturnes, que se celebraran a la formosa piscina d'aquest darrer Club, situada a l'Esplanada de Llevant, els vint-i-dieus.

Com a proves principals, sobresurten els 100 metres lliures, 100 metres esquena, 100 metres braçada i carrera de relleus 3x100, totes quatre com a proves femenines de caràcter internacional.

Per a nedadors, i així mateix, internacionals, destaquen les carreres de 10 metres en "crawl", braçada i esquena, 200 metres braçada, relleus 5x50 i 4x200 lliure i possiblement alguna més de major abast, a càrrec de campions.

Els salts i el partit internacional de water-polo, en ambdues vetllades ofereixen atractius suficients per a completar el desig dels més exigents.

Des de demà, dissabte, hi haurà a les oficines del C. N. Barcelona tador que el dia de la prova s'exercirà un bon servei de policia per l'autoritat de Marina, amb l'objecte que els nombrosos botes i altres embarcacions que seguïen els nedadors no obstaculitzin la ruta que aquests han de seguir, mul-

ques "Genial-Lucifer" i "Aleyon". I dels corredors Peglion, Pellaster i Guirmand, francesos, i dels germans Trueba. En conjunt prengueren la sortida 31 corredors.

Tot just iniciada la lluita es veié que els asos estaven dividits en dos grups. Un d'ells, format pels germans Magne, St. Martin, Aerts, Moineau i Dermitt, i l'altre per Canyardó, germans Montero, Esquerre i Dupas.

En indicar-se la lluita al desolvi d'Artenara, R. Montero va reventar i quedà despegat; però, un cop aïllada l'avaria, sortí en persecució dels fugitius i arribà a poca metres del grup al peu de la cèlebre costa d'Ordunya.

A la collada d'Ordunya, que és molt forta, la posició en els primers quilòmetres de la pujada era: Aerts, Canyardó, Antoni Magne i Esquerre. Canyardó i Magne van canviar de desenfocament i els altres dos seguïren al cap, despegant després el biscal al belga.

Ricard Montero, fent una demostració de les seves grans facultats d'escalador, va arribar a dalt primer amb dos minuts i dos segons d'avantatge sobre Esquerre, que fou el segon.

Moments després coronava Ordunya el grup de corredors francesos capitanejats per A. Magne.

A la baixada aquest grup es llançà avall molt ràpid i aconseguí a Montero i Esquerre abans de Miranda d'Ebre.

Així mateix, Canyardó, que havia perdut terreny, va poder ajuntar-se a l'escamot capdavanter.

De Miranda a Puig de Arganzon la marca fou moderada, però en aquesta darrera població començà de nou la marca ràpida.

A. Magne, H. Martin, Moineau, Montero i Canyardó aconseguí escapar a 17 quilòmetres de Vitoria i arribaren en grup a la meta. Aleshores el fulminant sprint de A. Magne s'imposà de manera definitiva.

La classificació: 1.—A. Magne (180 quilòmetres), en 6 h. 24 m. 10 s. (a 28'500 quilòmetres per hora).

2.—H. Martin.

3.—Moineau.

4.—Montero.

5.—Canyardó. Tots en igual temps que el primer.

6.—P. Magne, 6-24-58.

7.—Aerts.

8.—Dupas.

9.—Esquerre.

10.—J. Garcia, 6-25-30.

11.—L. Montero.

12.—Galzarre.

13.—Soler.

14.—Bastida, 6-30-20.

15.—Ofstederra, 6-30-30.

16.—Uribarra, 6-37-15.

17.—Fernández, igual temps.

18.—M. Gomis, 6-39-10.

Continuen arribant corredors.

LA CARRERA CICLISTA "GRAN PREMI AJUNTAMENT DEL PRAT"

Promet ésser un èxit la carrera ciclista (145 quilòmetres, reservada a totes les categories) que es correu al Prat el dia 28 del corrent, diada de la festa major.

L'Ajuntament, amb un gest que serà lloat com és mereix pels esportius, ha acordat una important subvenció, la qual, junt amb els cabals de què ja disposa la comissió organitzadora, a més dels que encara han de recaptar-se, permetran ajuntar un esplèndid lot de premis que excitin i remuneri els nostres valents routiers.

La llista dels premis serà publicada seguidament.

Donem ara la primera llista d'inscrits:

1.—Marian Canyardó

2.—Ricard Montero.

3.—Pere Albinyana.

4.—Joan Mateu.

5.—Josep Maria Sang.

6.—Gaspar Borrás.

7.—Josep Casamada.

8.—Francesc Soler.

9.—Nicola Tubau.

10.—Vicents Serrano.

11.—Baldomer Capdevila.

12.—Isaac Caffo.

13.—Ferran Monner.

14.—Enric Aubert.

15.—Vicents Bachero.

16.—Teim Garcia.

AL ROTARY CLUB

Una conferència sobre un gran flagell social

Amb gran assistència de socis, locals i forasters, ha celebrat la seva reunió setmanal el Rotary Club de Barcelona.

El doctor Carulla, soci del Club, parlà sobre la "Lluita contra el càncer", i tant l'exposició de l'esforç que realitzen les primeres nacions del món per aturar el progrés de la malaltia, com l'energia denúncia que feu de l'inhumà abandó en què es troben els cancerosos indigents del nostre país, impressionaren profundament als reunits.

El vice-president del Club, senyor Conde, prometé al doctor Carulla tota la cooperació que el Club pugui aportar a aquest trist problema de tan anglosa solució.

Concert per la Banda Municipal

La Banda Municipal donarà un concert simfònic popular a la plaça de Frederic Scler (Sant Gervasi) dissabte vinent, a un quart d'onze de la nit, si el temps ho permet, sota el següent programa:

Primera part: Rossini: "Guillem Tell", obertura; Mozart: "Larghetto", del Quinlet en la; Manant: "El cavaller enamorat", sardana; Berlioz: "Marxa hongaresa", de la "Dannació de Faust".

Segona part: "Encis del Divendres Sant", de "Parsifal"; Jiménes: Intermedi de "El baile de Luis Alcázar"; Morera: "La Santa Espina", sardana; Wagner: "Els mestres cantaires", obertura.

A la collada d'Ordunya, que és molt forta, la posició en els primers quilòmetres de la pujada era: Aerts, Canyardó, Antoni Magne i Esquerre. Canyardó i Magne van canviar de desenfocament i els altres dos seguïren al cap, despegant després el biscal al belga.

Ricard Montero, fent una demostració de les seves grans facultats d'escalador, va arribar a dalt primer amb dos minuts i dos segons d'avantatge sobre Esquerre, que fou el segon.

LA CARRERA CICLISTA "GRAN PREMI AJUNTAMENT DEL PRAT"

Promet ésser un èxit la carrera ciclista (145 quilòmetres, reservada a totes les categories) que es correu al Prat el dia 28 del corrent, diada de la festa major.

L'Ajuntament, amb un gest que serà lloat com és mereix pels esportius, ha acordat una important subvenció, la qual, junt amb els cabals de què ja disposa la comissió organitzadora, a més dels que encara han de recaptar-se, permetran ajuntar un esplèndid lot de premis que excitin i remuneri els nostres valents routiers.

La llista dels premis serà publicada seguidament.

Donem ara la primera llista d'inscrits:

T I R

DEL MATON INTERNACIONAL

La decisió del Govern negant l'autorització corresponent per a assistir els equips espanyols de pistola i fusell als matons internacionals de Bèlgica, ha causat veritablement a tots els que senten l'esport del tir, ja que aquest any els tiradors espanyols tenien l'èxit assegurat a jutjar pel rigorós entrenament a què s'havien sotmes, i a conseqüència del qual gairebé tots els equips que havien assolit excel·lents resultats.

Malgrat l'abstenició espanyola en la lluita internacional, pel seu compte hi ha anat un dels equips de pistola, el senyor C. Romero, el qual amb pocs segurs ha demostrat el que hauria estat la tasca del seu equip, si hi hagués assistit.

Aquest senyor aconseguí classificar-se individualment a cinc quilòmetres del mòd, amb vuit punts menys que Rovilla (suís), que ha quedat campió.

També cal remarcar l'èxit assolit pel senyor Corrales, delegat especial al Congrés de les Societats de Tir, el qual aconseguí amb arma lliga classificar-se a cinc quilòmetres.

El deixar d'assistir l'equip a Anvers ha privat el tirador barceloní J. Manzana de lluir les seves facultats extraordinàries de tirador, car en els entrenaments degudament homologats estava en possessió del promedi per bala davant el qual els campions mundials ja no passen, o sigui el de la zona novena.

CATALUNYA

HISTÒRIA

Notes diverses

Plorava encara la nostra vila la mort del senyor Pau Vila, quan acaba de morir, després de llarga malaltia el senyor Andreu Gomara.

L'acte del seu enterrament consistí en una grandiosa manifestació de dol, a la qual s'associaren molts amants del finit, sobretot de Barcelona.

A la vídua Na Enriqueta Pellicer, fills Honorat, Francesc, Gertrudis i famílies Ribes, Rume i Busquets els trametem el nostre més sentit condol.

El distingit professor i actual director de l'Escola Nostra, En Joan B. Boixareu, donà al local de la nostra primera entitat cultural "Proletarium" una interessantíssima conferència sobre el tema: "La joia i la seva importància pedagògica".

Agradà moltíssim i fou molt felicitat.

La família Puiggermanal Moyet ha vist augmentada la seva llar amb la vinguda d'un fill més.

La nostra enhorabona.

"Praetorium" durant la temporada d'estiu ve donant boniques festes, en les quals pren part la nostra colònia estiuenc.

Es destaquen en les seves organitzacions el doctor Vescomte i el senyor Sevarroja.

L'empresa del Cinema a la nostra vila, i a càrrec del senyor Guanyalons, comença la nova temporada diumenge vinent, amb esplèndids programes.

GELIDA

Notes diverses

Els dies 6, 7 i 8 foren els anomenats de la "Post-Festa Major", organitzada per les societats recreatives de la població.

El Casal Gelidenc bastí un envelat al terreny de la seva propietat, per aquests dies, on celebrà el ball.

La Societat Choral també celebrà uns festes molt lluites. Una d'elles, el ball de la bomba, fou molt concorregut i divertit.

Tots els altres actes celebrats foren molt concorreguts.

Demanem a l'Ajuntament que tingui una mica de cura en els seus daires, car és molt vergonyós i antihigiènic que un carro d'escombraries igual serveixi per al transport de queviures.

Això vol dir que després de fer el tomb recollint tantes porqueries, ens porti de l'estació de M. S. A. un feix de bacallà, per exemple.

Die recollir tantes porqueries, i potser mateix, puix que en el mal estat que està el carro, i no tenint cap de les condicions per la dita feina, es compa més que no recull, hom està convençut que si una empresa volgués recollir només el que ell perd, faria negoci.

Estem disposats a contribuir, si cal, a una subscripció popular per tal d'adquirir un carro exprés.

L'esposa del senyor Antoni Mestre ha deslliurat un infant.

L'enhorabona.

SANT VICENT DE CASTELL

Ha començat a funcionar, en mig de gran entusiasme, l'Escola de Primera Ensenyança, anera a l'Ateneu d'aquesta població.

El culte professor senyor Josep M. Roig i Llop ha estat encarregat de la direcció pedagògica de l'esmentada escola.

Sembla que alguna autoritat local—excedint-se tal vegada en les seves delimitades atribucions—vol posar una altra escola.

Tothom és lliure de prendre iniciatives—sobretot si són en pro de la cultura—; el que ja no està tan bé és que es vulgui difondre la instrucció a base de combatre tendències. L'extremisme de les quals no existeix més que en la imaginació de la suadida autoritat, a la qual consta, si més no, la religiositat del director de l'escola.

Felicitem els elements directius de l'Ateneu per les nobilitants activitats espirituals de què tantes proves vénen donant.

RIPOLL

Ressorgiment

Quan Ripoll estava lliurat al son letàrgic, una minoria de batalladors incansables furgaven sota terra per assaonar les arrels del planter somnolent i farcit d'aquell pugó que la malastruga dels anys de trista memòria havien dut poc a poc als seus corsos.

Envaiada la borrasca del primer Directori, en la clariana de la nivellada sortí un raig de sol a portar vida nova.

El putre patriu Francesc

Ticó i Ticó, aprofitant l'escalfora vivificadora, es llança, impacient i coral·lós, a furgar als recons adormits, fins a donar calor als cervells inciturns d'aquells individus els quals la visió d'un regalim de glaç dissipa les seves energies d'home.

Tasca meritòria, que hauria resultat estèril sense l'ajut oportú d'aquella companya que en el menjà han preparat la gran obra, de la qual ha nascut el Centre Català que el dia 23 d'agost fou batejat amb el nom de Ressorgiment.

Quina serà la finalitat d'aquest Centre?

En la presentació de la Junta directiva, la qual fou elegida per unanimitat, per aquella assemblea muda i resignada, el gran patriu Ramon Canasoves i Danés, un dels homes de més sinceritat de Ripoll, tingué l'encert, amb el seu bell i concis parlament, d'exposar la seva finalitat, gràcies al qual el fonament de l'entitat és l'acceptació per part dels socis del compromís de treballar pels fets substancials de la demorència i de la catalanitat; això significa que si l'actuació de la societat es produís en un sentit catalanista antidemocràtic, deixaria de subsistir el compromís, i el mateix passa en el cas d'una actuació antinacional.

Si els catalans de Ripoll estudien i segueixen propugnant el compromís contrari davant el poble, podrem donar-nos per ben satisfets.

El poble de Ripoll, l'esperit del qual és democràtic i liberal, espera amb frivola l'actuació de l'estel de ripollencs que avui s'apleguen sota la bandera de "Ressorgiment".

B. PUIG

L'ORFEO BORGONE A BELLPUIG

D'un quant temps ençà sembla que l'esperit dels homes de les terres lleidatanes torna a interessar-se fermament per les coses de la nostra amada terra.

El diumenge 31 d'agost, amb motiu de l'execució de l'Orfeo Borgone a la nostra vila, veiem amb orgull com la catalanitat va creixent i els pobles més lluners de l'opressió van demostrant la seva identitat.

Arribada de l'Orfeo

A les quatre de la tarda arribaren els cantaires del Borgone amb els representants d'aquella ciutat, que foren rebuts per totes les representacions de les entitats locals d'ida catalana, representants de l'Ajuntament junt amb el poble, que en cap moment deixà de demostrar-los la seva simplicitat.

Després de les presentacions generals, s'encaminaren els representants i cantaires de la ciutat de Borgone a la Casa de la Vila per tal de fer la salutació de benivinduga.

Foren rebuts amb una sorollosa salva d'aplaudiments, que va ésser repetida en el moment que la seva senyera fou presentada junt amb la de l'Orfeo local al balcó de la Casa Consistorial.

De seguida que s'acabaren les demostracions de simpatia amb què foren acollits, els cantaires, sota l'experta direcció d'aquella figura exemplar que és el cec senyor Lluís López, entonaren amb una justesa perfecta el "Cant de la Senyera" i "La sardana de les monges", que foren llargament aplaudides.

Seguidament l'alcalde féu ofrena, en nom de l'Ajuntament, a l'Orfeo d'una llacada barrada, que fou imposada a la seva senyera en mig d'una xarrodosa ovació.

Acte seguit visitaren la paròquia i els Pares Paül, per admirar les obres d'art que contenen, sobre la història de les quals el nostre compatriu Valeri Serra, publicista i periodista, és feta una detallada explicació.

Les sardanes
A les sis de la tarda, a la plaça de Sant Roc, la novella entitat local Palestra obsequià els cantaires de l'Orfeo Borgone amb una audició de sardanes, tocades amb gran perfecció per la cobla La Principal de Lleida.

Un públic nombrosos escoltà i dansà totes les composicions que integraven la ballada.

El concert

A les deu de la nit, al Saló

amb una llarga ovació, que es repetí en aparèixer el seu director.

Començà el concert amb "El cant de la Senyera", que és escoltat a peu dret pels assistents.

A continuació es cantà "Els fadrins de Sant Boi", "Cancó de Nadal" (repetida), "El càndor i la pastoreta" (repetida), "Muntanyes regalades" (repetida), "Sant Josep i Sant Joan" (repetida), "El fill de don Gallardó" i "La sardana de les monges". Totes foren llargament aplaudides.

Després d'un curt descans es cantà "Cancó de nois", "Enyorament", on la solista senyera Oloos ens féu sentir amb un estil gran i una veu puríssima el gran fons de l'obra d'En Claver; va haver de repetir-se en mig dels aplaudiments generals: "La mort de l'essolà", aplaudida a peu dret; "Ball rodó" (repetida), "Ocellada", "Marinada", que entusiasma el públic, i s'acabà el concert amb "La Balanguera", que fou ovacionada.

El president de l'Orfeo donà les gràcies, i digué que aquella audició havia estat molt reeixida i serví per estimular i engrandir la nostra amada patriar.

L'Esbart de Dansaires del districte interpretà amb gran justesa el ballet "Patatuf", "El nans", "Balanguera" i "Galop de cortesia", que interessà fortament el públic.

La vinguda de l'Orfeo Borgone deixà un record de difícil oblit.

MOLLET DEL VALLES

Polítics. — El Municipi. — Trinitat. — Notes diverses

El moviment demogràfic d'aquesta vila durant el mes d'agost ha estat el següent: Naixements, 5; defuncions, 5; matrimonis, 2.

Nosaltres creiem, que si per a treure el president han d'ésser més de 5 ó 6 socis, el senyor Ramos té el lloc assegurat per temps.

El moviment de la caixa municipal durant el mes de juliol fou el següent: Existència el 30 de juny, 1.347,80 pessetes; entrades, 12.737,96 pessetes; sortides, 13.140,92 pessetes; existència en caixa per al mes d'agost, 944,64 pessetes.

La comissió municipal permanent, a la reunió que va tenir el dia 31 d'agost, entre altres coses, va acordar les següents: Autoritzar a En Frederic Frigola per percebre diverses quantitats procedents de recàrrecs municipals.

Introduir algunes reformes al reglament de l'escriptori.

Concedir al farmacèutic senyor Ricard Canal, regidor de l'Ajuntament, el subministre de medicaments als pobres de beneficència local.

A la reunió del dia 7 de setembre va acordar, entre altres coses, autoritzar al representant de Barce-

lona per a cobrar de Finances diverses quantitats.

— Han contractat matrimonial enllaç la senyoreta Rosa Castellsegú, germana del porter del primer carrer de l'E. C. Mollet, amb el jove Josep Martiella, notable defensor del mateix equip.

Desitgem als novells esposos una eterna llum de mel.

— El Foment de la Sardana organitzà el dia 27 d'aquest mes, una audició de sardanes davant el seu estatge social, a càrrec de la cobla La Principal, de Santa Coloma de Farnés.

— El nostre Ajuntament va fer posar als carrers de Santa Perpètua, Jaume I, Berenguer III i Montcada una rètola per avisar als automobilistes l'encetament d'aquests carrers, lloc perillós, perquè a causa de les cases no es veuen els autos quan vénen. Aquella rètola ja varem veure que no serví, perquè de dies, a causa dels arbres que hi ha a aquells carrers, gairebé no es veuen, i a la nit no es veuen gens. La prova de la inutilitat d'aquesta rètola fou demostrada dilluns passat, que van topar una auto i un sidcar; de la topada va resultar ferida una senyora. Segons va dirnos el xofer i el que guaiava la moto, cap d'ells havia vist aquella rètola.

— Per què, en lloc dels rètols no hi posen, principalment els dissabtes i dies festius, un funcionari del municipi com abans hi havia?

— Dimarts de la setmana passada, a l'espaiós cafè de l'Ateneu, que estava ple de molletes, que volien veure actuar al "Rei del Billar" (segons els programes que van passar), el senyor Rambla (aquest és el seu nom) va fer una sèrie de caramboles i demostracions de billar.

El públic no va quedar gaire satisfet de la seva actuació.

— L'empresa de l'Ateneu està fent arranjat la seva sala d'actes per a la vinent temporada d'hivern. Sabem que estan fent proves per posar cinema sonor.

— El primer equip de l'E. C. Mollet, el dia de la festa major de Ripoll, va anar a jugar un partit de futbol contra el primer equip d'aquella vila. Va guanyar per dos gols a cap. Amb aquesta victòria va adjudicar-se una formosa copa, oïren de la Creu Roja d'aquella localitat.

Dimenge passat, al seu camp d'esports, va batre el primer equip del Catalunya E. C. de Les Cortes, per quatre gols a un.

El dilluns, dia 8, va anar a Sant Cugat, amb motiu de la festa major d'aquella vila. El partit, a càrrec del mal joc que empraven els de Sant Cugat, sols va durar 30 minuts.

El dia 9, el primer equip ha d'anar a Figueras a jugar el partit de desempat, per adjudicar-se la copa que l'Ajuntament de Mollet va regalar el dia de la festa major, i que a causa d'aver quedat empatada, no va guanyar-la cap equip.

— El mercat del dimarts fou forat animat i concorregut per comprador i venedors.

— Dimercs, a la nit, després de molts dies de fer molta calor, va fer una tempesta de llamps, trons, vent i pluja que va espantar força tothom. Algunes cases van quedar inundades i el vent va emportar-se algunes xemeneies i antenes.

Després d'aquesta tempesta, sembla que el temps haurà refrescat força.

ESPARREGUERA

Acte d'afirmació mutualista

Organitzat per la Germania Mútua Familiar i Unió Esparreguera tingué lloc diumenge passat, a les nou de la nit, al local del Gimnàs L'Estrella, un acte d'afirmació mutualista

en el qual prengueren part representants de la Societat de Socors Mútua, Quinta de Salut L'Alfons i Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

L'acte començà amb la projecció d'un film demostratiu de l'obra que duu a terme la Vila de Salut L'Alfons.

Tot seguit, els representants de les diverses institucions i de les societats de la vila ocuparen per complet l'escenari, i començà l'acte d'afirmació mutualista, que fou presidit per l'alcalde de la vila, senyor Elias.

El primer que féu ús de la paraula fou el secretari de la Vila de Salut L'Alfons, senyor Frontera, el qual es complagué saludar la vila d'Esparreguera pel seu amor i interès envers l'obra del mutualisme.

Recordà un acte memorable que se celebrà l'any 1927, i que va ésser molt fructífer. Es congratulà que Esparreguera anés davant els pobles de Catalunya, quant a l'obra mutualista.

Féu un estudi atínel i sintètic dels avantatges de l'esmentada Vila, de la qual tothom hauria de conèixer la seva organització.

Parlà després el senyor Olliva, secretari de la Federació de Germanies de Catalunya, que salutà cordialment, a totes les associacions que han assistit a l'acte, donant mostres d'entusiasme.

Com a secretari de la Federació exposà les seves finalitats. Enumerà les diverses accions existents, i remarcà d'una manera especial l'organització que existeix en les seccions Refugi Mútua i Petita Mútua.

Recordà diverses esdeveniments satisfactoris per a la Federació, i remarcà l'esporgat prestat per la Caixa de Pensions—que estava representada pel seu subdirector doctor Boix—a l'obra mutualista.

Féu ús de la paraula el vicepresident de la Vila de Salut L'Alfons, senyor Salat, que parlà en nom dels seus companys Girona i Torner, els quals es veleren impossibilitats d'assistir a l'acte.

Remarcà l'eficàcia i valor d'aquestes festes, que haurien de sovintegar per tots els pobles de Catalunya.

Cal—diu—que tothom, d'una manera o altra, cooperi a la creixença de les institucions mutualistes.

El doctor Fuster, membre de la Federació de Socors Mútua, amb paraula gràcil i viva, que animà la nombrosa concurrència, estudià el mutualisme en els seus diversos corals. Parlà de l'amor a la vida; de la comprensió mútua que ha d'haver-hi entre els homes, i que cal estar agraït a la llei de l'amor que tant predica Crist.

Assenyà que l'educació ha d'ésser el primer factor per a fer obra de germania.

Cal prevenir-se per al dia de demà, puix ningú sap la sort que li farà deparada. Esparreguera—diu—està capacitada de l'obra, i n'és una prova palesa el gran nombre de persones assistents a l'acte, d'una manera especial de gent jove.

Finalment, féu un estudi clar i precís del Refugi Mutualista, al qual advocà perquè els joves s'hi inscrivin.

El senyor Duran i Guardiola, secretari de la Federació de

Cooperatives, estudià l'organització de l'entitat, la qual agermana totes les cooperatives.

Remarcà el valor i la idea de la cooperació.

Glossà el valor social de les associacions, i digué que l'individualisme ha mort, i que l'associació es fa cada dia més necessària.

Estudià la Cooperativa de consum i explicà els seus avantatges.

Parlà d'una festa organitzada per la Federació de Cooperatives durant l'Exposició, en la qual es recordà als infants que hi assistiren que ella haurien d'ésser, el dia de demà, els més eficaços cooperadors de l'obra de la Federació.

Per últim, féu ús de la paraula el subdirector de la Caixa de Pensions i catedràtic de la Universitat, doctor Josep Maria Boix, el qual, en nom de la institució que representava, s'adherí a l'acte d'afirmació mutualista, puix la Caixa de Pensions veu sempre amb satisfacció que s'organitzin actes encaminats a la creixença de la previsió.

He acceptat—diu—prendre part en aquest acte, per moltes raons. Un d'ells és l'haver adquirit la Caixa un edifici en aquesta vila, on aviat podrà desenvolupar la seva obra econòmic-social i benèfica.

Remarcà que la Caixa és una institució econòmica que té per base l'estalvi. Però l'estalvi, funció econòmica, no es descaubella amb finalitats mercantils. L'imponent que disposi la seva caixa a la Caixa, sap que legítimament percep un interès limitat, però bàsic. I la Caixa, del sobrant administratiu, no ha de pagar res als accionistes, perquè no en té. Tot plegat a les obres socials i benèfiques: Sanatori de Tarrasa, Empar de Santa Lliberia Institut per a Mutil·lats etc. I amb això s'obtenen moltes lluites, es mitiguen molts dolors.

La Caixa de Pensions—diu—ajuda eficaçment les associacions mutualistes concedint bonificacions, i a les cooperatives lliurant-los-hi préstecs. Aquesta és una altra tasca benèfica i social que realitza.

El doctor Boix parlà, també, de la preponderància que ha pres l'obra per Catalunya i Balears. S'ha fet popular arreu. Sovint es reben a la Caixa sol·licituds de diverses poblacions demanant que s'estableixin Biblioteques. Actualment n'hi ha d'establertes 15 a Catalunya i Balears. I amb això es duu a cap una labor eminentment cultural i popular.

Amb parafrases eloqüents exortà la concurrència a què tothom contribueixi a la creixença i propagació de les obres de cooperació, mutualisme i estalvi, car aquestes obres encarnen un viu ideal. I quan els pobles vibren per un ideal noble triomfen i prosperen.

Les darreres paraules del doctor Boix es veleren coronades per nombrosos aplaudiments.

El orador que el precedí ren també foren molt aplaudits.

Seguidament es projectà una

Aquest número ha passat per la censura governativa

pel·lícula de les obres benèfiques que postà la Caixa de Pensions.

Esparreguera tindrà ben present aquest acte, digne de consignar-se en els seus annals.

LA JORQUERA

La Festa Major

El dia 7, 8, 9 i 10 es celebrà aquesta vila la festa major, que acobà un contingent bastant creixent de forasters, que animaren les festes.

El local de la Societat La Unió Jorquera, Casal del Poble, fou petit per a donar cabuda als que assistiren als actes organitzats per la dita entitat.

La cobla La Principal de La Bisbal, s'encarregà de la part musical, i aconseguí un èxit més que anotar a la llista dels nombrosos obtinguts en les seves actuacions.

El Casino dels "Pupils" organitzà els seus festes, éssent una lluita que fou tan esca el públic que acudí als actes verificats, en els quals la cobla Barcelona, tan justament alabada, tenia cura de la part musical.

També fou de plànyer que per indisposició del qui tenia assignat el paper de protagonista no poguessin estrenar la comèdia en prosa original del poeta local senyor Lap, i dedicada a l'ex-cacic "pupí" senyor Daurer, titulada "El més bueno entre los mejores, o El hombre acordeón", que segons referències és un veritable encert literari, estil Muñoz Seca.

Cal remarcar, com a final de crònica, la decantada, cada dia creixent, del poble cap a les idees catalano-democràtiques, i isolament en què queden els antics cacics, que amb desesperats esforços sols poden referir prop seu els que a la seva salut hi viuen.

LLIBRES DEL VALLES

Notes diverses

En el festival que la nit del dia 7 tingué lloc a l'opelvet, es representà "El pati blau" i "Gente bien"; els nens de l'escola nacional, uniformats, cantaren cançons del mestre Llongueres, i la Secció Choral cantà unes peces al final.

Santiago Rossinyol fou molt aplaudit, i tots els finals d'acte es veler obligats a sortir al prosceni, cedint els drets d'autor.

Diumenge a la nit ens acomiadarem d'ell, que ha marxat a plinar a Aranjuez, i ens digué que marxava molt satisfet per l'èxit assolit per tots els elements que prengueren part en la vetllada.

Es recaptaren 1.128 pessetes per al Patronat de la Vellesa.

Enguany la nostra festa major ha estat menys concorreguda que els anteriors. Hom creu que hi ha contribuït el trobar-se en els dies més dolents de la setmana.

Dimercs, a les deu de la nit es descaubellà un fort tempesta que ocasionà pèrdues sensibles.

Un llamp féu estralla material en una casa obnra.

També ha ocasionat molts perjudicis als arbres i a l'agricultura, en general.

De més a més, inutilitza l'envellat i la catifa quedà inundada.

Ens plau fer constar que no hi han hagut desgràcies personals.

El temps segueix insegur.

ofegar la protesta de l'infortunat Mr. Johnson. —Res més, senyores i senyors.

Les senyores i els senyors no van necessitar cap més indicació per a anar-se'n, i pocs minuts després tothom era fora, llevat de la família Crummles, Nicolau i Smika.

—Em sembla—va dir Nicolau, a part, a l'empresari—que no ho tindrà pas a punt tan aviat com dilluns.

—Bàh, bàh!—repliqué Mr. Crummles.

—Us dic que no puc—contestà Nicolau—la meua inventiva no està acesa a aquestes exigències; altrament potser podria...

—Inventiva! Per què dimoni la necessites?—exclamà l'empresari, a corre-cuita.

—Per a tot, senyor meu.

—Per a res, senyor meu—repliqué l'empresari, amb una impaciència evident.—Entenem el francès?

—Perfectament.

—Molt bé—va dir l'empresari, obrint el calaix de la taula i traient-ne un rotlle de paper que va dar a Nicolau.—Hala! Tradueix això a l'anglès i posen el vostre nom a la portada. Maleit siga—va dir Mr. Crummles amb enuig

